

Ikt. sz.: NJB/25-2/2015.

NJB-12/2015. sz. ülés
(NJB-21/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2015. november 2-án, hétfőn, 10 óra 12 perckor
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása	5
A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:	5
a) A Nemzeti Minimum Programjáról szóló határozati javaslat (H/6724. szám) (Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Csöbör Katalin (Fidesz), Dúró Dóra (Jobbik), Fodor Gábor, Szabó Tímea, Szelényi Zsuzsanna (független), Dr. Szél Bernadett (LMP) és Varju László (független) képviselők önálló indítványa)	5
Előterjesztői hozzászólások	6
Lantai Csilla főosztályvezető (EMMI) hozzászólása	9
Horgas Péter hozzászólása ("Nemzeti minimum")	10
További előterjesztői és képviselői hozzászólások	10
b) A gyermekvállalás és a munkavállalás kedvezőbb összehangolását segítő intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/6509. szám) (Szelényi Zsuzsanna (független) képviselő önálló indítványa)	23
Szelényi Zsuzsanna előterjesztői hozzászólása	23
Kottáné Baranyi Mária családtámogatási referens (EMMI) hozzászólása	26
Hozzászólások	28
Előterjesztői viszonzólevél	32
c) Az időskori létbiztonság megteremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6507. szám) (Tóbiás József, Korózs Lajos, Dr. Harangozó Tamás, Lukács Zoltán, Dr. Tóth Bertalan, Tóth Csaba, Bangóné Borbély Ildikó, Dr. Bárándy Gergely, Burány Sándor, Demeter Márta, Gúr Nándor, Harangozó Gábor István, Herínges Anita, Dr. Hiller István, Horváth Imre, Dr. Józsa István, Kiss László, Szabó Sándor, Kunhalmi Ágnes, Dr. Legény Zsolt, Mesterházy Attila, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Szakács László, Teleki László, Tukacs István és Dr. Varga László (MSZP) képviselők önálló indítványa)	34
Korózs Lajos előterjesztői hozzászólása	34
Hulák Zsuzsanna főosztályvezető (EMMI) hozzászólása	34
Hozzászólások	36
d) A migránsok ellátásának finanszírozásáról és a migránsügyben szolgálatot teljesítők munkájának ellentételezéséről szóló határozati javaslat (H/6786. szám) (Rig Lajos és Dr. Lukács László György (Jobbik) képviselők önálló indítványa)	37
Csehi Gábor védelmi referens (EMMI) hozzászólása	37
Hozzászólások	38
Az ülés berekesztése	40

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A Nemzeti Minimum Programjáról szóló határozati javaslat (H/6724. szám) (Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Csöbör Katalin (Fidesz), Dúró Dóra (Jobbik), Fodor Gábor, Szabó Tímea, Szelényi Zsuzsanna (független), Dr. Szél Bernadett (LMP) és Varju László (független képviselők önálló indítványa)
 - b) A gyermekvállalás és a munkavállalás kedvezőbb összehangolását segítő intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/6509. szám) (Szelényi Zsuzsanna (független) képviselő önálló indítványa)
 - c) Az időskori létbiztonság megteremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6507. szám) (Tóbiás József, Korózs Lajos, Dr. Harangozó Tamás, Lukács Zoltán, Dr. Tóth Bertalan, Tóth Csaba, Bangóné Borbély Ildikó, Dr. Bárándy Gergely, Burány Sándor, Demeter Mária, Gúr Nándor, Harangozó Gábor István, Heringes Anita, Dr. Hiller István, Horváth Imre, Dr. Józsa István, Kiss László, Szabó Sándor, Kunhalmi Ágnes, Dr. Legény Zsolt, Mesterházy Attila, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Szakács László, Teleki László, Tukacs István és Dr. Varga László (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - d) A migránsok ellátásának finanszírozásáról és migránsügyben szolgálatot teljesítők munkájának ellentételezéséről szóló határozati javaslat (H/6786. szám) (Rig Lajos és Dr. Lukács László György (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Selmeczi Gabriella** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Zombor Gábor (Fidesz) Dr. Molnár Ágnesnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt főtanácsadó

Meghívott

Hozzászólók

Dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő (LMP)
Szelényi Zsuzsanna országgyűlési képviselő (független)

Lantai Csilla főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Kottáné Baranyi Mária családtámogatási referens (Emberi
Erőforrások Minisztériuma)
Hulák Zsuzsanna főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Csehi Gábor védelmi referens (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Horgas Péter elnök (Nemzeti Minimum)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Az ülés megnyitása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait és meghívott vendégeinket. Elnézést kérek a késésért, többen dugóba keveredtek, és ezért vártuk meg őket. Köszönöm szépen, hogy mindenki jelen van.

A határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

A mai Népjóléti bizottság ülése határozatképes. A jegyzőkönyv számára mondom, hogy dr. Zombor Gábor képviselőtársunkat dr. Molnár Ágnes képviselőtársunk fogja helyettesíteni.

Képviselőtársaim írásban megkapták a napirendi javaslatot. Kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja a mai napirendi javaslatot. Van-e valaki, aki nem fogadta el? Tartózkodás? (Szavazás.) A bizottság egyhangúan elfogadta a mai bizottsági ülés napirendi pontjait.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:

a) A Nemzeti Minimum Programjáról szóló határozati javaslat (H/6724. szám) (Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Csöbör Katalin (Fidesz), Dúró Dóra (Jobbik), Fodor Gábor, Szabó Timea, Szelényi Zsuzsanna (független), Dr. Szél Bernadett (LMP) és Varju László (független) képviselők önálló indítványa)

Az 1-es napirendi pontunkra térünk. A Nemzeti Minimum Programjáról szóló határozati javaslat. Itt döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

Megnyitom a napirendi pont tárgyalását, és kérdezem, hogy az előterjesztők részéről kik kívánnak hozzászólni. Három képviselőtársam jelezte, hogy az előterjesztő részéről szeretne hozzászólni. Lehetőség van arra, hogy ha több előterjesztő van, akkor megosszák a hozzászólást, tehát azt, hogy az előterjesztő nevében többen szóljanak hozzá.

Kérdezem a képviselőtársaimat, a bizottságot, hogy miután két olyan előterjesztő is van, aki nem tagja a bizottságnak, egyetértenek-e azzal, hogy megosztva többen terjesszék elő ezt a határozati javaslatot. Aki egyetért vele, kérem, tegye fel a kezét! (Szavazás.) Egyhangú. Akkor az előterjesztőknek adom át a szót. Először Szabó Timea képviselőtársunk.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Először is, mielőtt ismertetném a „Nemzeti minimum” programjáról szóló országgyűlési határozati javaslatunkat, szeretném javasolni és kérni a bizottságot arra, hogy adjuk meg a szót Horgas Péter civil társunknak, aki ennek az egész „Nemzeti minimum” programnak a kitalálója, és aki több száz művésszel és zenésszel együtt tulajdonképpen megalkották és létrehozták ezt a „minimum” javaslatot. Mi itt tulajdonképpen egy közvetítő szerepet látunk el ebben, és egyébként nagyon örvendetes az, hogy talán a rendszerváltás óta először történt meg, hogy az Országgyűlés nyolc pártja, sajnos nem kilenc, csak nyolc pártja közösen aláírt egy ilyen rendkívül fontos javaslatot, ami a magyarországi gyermekéhezés felszámolására irányul. Én mielőtt belemennék a határozati javaslat ismertetésébe, arra kérném a

bizottságot, hogy szavazzuk azt meg, hogy Horgas Péter is szót kaphasson itt előttünk. Köszönöm.

ELNÖK: Akkor, ha jól értem, az előterjesztő elkezdte az előterjesztői expozéját, de közben egy ügyrendi javaslatot fogalmazott meg.

SZABÓ TIMEA (független): Így van.

ELNÖK: Kérdezem, hogy van-e valakinek véleménye Szabó Timea ügyrendi javaslatáról. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérdezem, ki az, aki támogatja, hogy a szakértő szót kapjon. *(Szavazás.)* 7 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 3 nem. Volt-e, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* A bizottság támogatja a szakértő hozzászólását. Ezt a képviselői hozzászólások után tudjuk megtenni.

Szabó Timeának adom meg újra a szót.

Előterjesztői hozzászólások

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a bizottságnak a rugalmasságát. Köszönöm a szót, elnök asszony. Szerintem nem kell azt különösebben ecsetelni, hogy a gyermekéhezés Magyarország legnagyobb problémája és Magyarország legnagyobb szégyene, aminek a felszámolásáért külön és együtt kell most dolgoznunk.

A KSH, a Tudományos Akadémia és a Máltai Szeretetszolgálat adatai szerint is, ma Magyarországon 50 ezer gyermek éhezik napi szinten. Ez nem azt jelenti, hogy néha nem lehet meg egy szendvicset, vagy nem kap meg egy zacskó csipszet, hanem a szó legszorosabb értelmében éheznek. Ezen kívül még több mint 600 ezer gyermek van Magyarországon, akik rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesülnek, azaz nélkülözőnek számítanak. Az Eurostat legfrissebb statisztikái szerint a gyerekek 41 százaléka van ma Magyarországon kitéve annak, hogy a közeljövőben vagy a jövőben valamikor az elszegényedés fenyeget, a magyar felnőtt lakosságból pedig 3,5 millióan tartoznak ebbe a kategóriába.

A „Nemzeti minimum” programjáról szóló országgyűlési határozati javaslat civilek kezdeményezésére jött létre, és azt hiszem, hogy mindnyájunk nevében mondhatom azt, külön öröm, hogy tényleg ez talán az első olyan ügy, amit mindnyájan – pártokon felülemelkedve – annyira fontosnak tartunk, hogy közösen legyünk képesek ebben együtt lépni a kormánnyal, a pártokkal, a civilekkel, az egyházakkal együttműködve. Nagyon hosszú idő telt el azóta, amióta a civilek fejében megfogalmazódott ez a „Nemzeti minimum” program, és amíg eljutott idáig. Mi azt reméljük, hogy ez az egy éves munka, amit ebbe az a több száz ember belefektetett, ez itt nem áll meg, hanem közösen a kormánnyal együttműködve, az Országgyűlés szintjén is folytathatjuk ezt a munkát.

A „Nemzeti minimum” programjának a lényege az, hogy a gyermekéhezéssel szembeni küzdelmet, a gyermekéhezés megszüntetését, minden párt, az Országgyűlés a „Nemzeti minimum” részének tekinti. Ezen kívül az Országgyűlés szeptember 26-át, azt a napot, amin a „Nemzeti minimum” koncert is megszerveződött, a „Nemzeti minimum” napjának nyilvánítja. Az Országgyűlés ezen túlmenően kijelenti ezzel, ha elfogadjuk ezt a határozati javaslatot, hogy a gyermekéhezés megelőzésével és megszüntetésével kapcsolatos garanciális jogszabályokat, szabályokat törvénybe kell rögzíteni.

És talán a legfontosabb az, hogy ezzel a határozati javaslattal most nyolc párt felkéri a kormányt arra, hogy ezen év december 31-éig dolgozza ki az összes olyan részletszabályt, költségvetési javaslatot, ami ahhoz szükséges, hogy mihamarabb, de a

jövő évben már mindenképpen felszámoljuk Magyarországon a gyermekéhezést, megszüntessük ezt a szégyenteljes állapotot.

Tisztában vagyunk azzal – én, mint előterjesztő is mondom –, hogy a kormány tett lépéseket már, érdemi lépéseket a gyermekéhezés felszámolása érdekében. Ezeket a lépéseket elismerjük és örvendetesnek tartjuk. Ilyen például az, hogy látjuk és érzékeljük, hogy minden évben nő az erre fordított költségvetési támogatás, hogy ingyenes a tankönyv, hogy már ingyenes a bölcsődében és az óvodában is az étkeztetés. Ezek valóban nagyon örvendetes fejlemények. Látjuk azt – talán tőlem szokatlan, ha megdicsérem Czibere Károly államtitkár urat, aki egyébként örültem volna, ha személyesen is megjelenik, de biztos egyéb elfoglaltsága van – és én értékelem, hogy részéről van egy politikai akarat, van egy politikai elköteleződés arra vonatkozóan, hogy felszámoljuk közösen, és közösen dolgozzunk a gyermekéhezés megszüntetéséért.

Sajnos azonban mindezen kormányzati lépések ellenére, az egyik legsúlyosabb problémával még nem foglalkozott a kormányzat érdemben – legalábbis kézzelfogható előrelépés nem történt ebben az ügyben –, ez pedig a szünidőre és a hétvégékre vonatkozó gyermekétkeztetés. Sajnos sem az őszi szünet, sem a téli szünet, sem a tavaszi szünet, ugye, a nyári szünetben valamennyi juttatás van, de ezekre az időszakokra nem jut megfelelő támogatás a rászoruló gyerekeknek. Tavaly is és idén is rendkívül hosszú, 16 napos a téli szünet; ez ugye, néhány gyereknek, vagy sok gyereknek az ünneplést és a karácsonyt jelenti, több százezer gyermeknek azonban a nélkülözést. Ezekre a problémákra azonnali választ kell adnunk közösen, nemcsak az ellenzéki pártoknak, nemcsak a kormánypártoknak külön-külön, hogy mindenki fújja a magáét, hanem most már ebben együtt kell dolgoznunk. Ugyanez vonatkozik a hétvégékre is. Közösen kell kidolgoznunk olyan szabályokat, hogy ezekben az időszakokban is a gyermekek napi egyszeri meleg ételhez jussanak.

Mi tehát arra kérjük, itt a nyolc előterjesztő, a bizottságot, hogy legalább vegyünk napirendre ezt a javaslatot. Nem kell ennek most minden betűjét támogatni, vegyünk napirendre, hogy érdemben megvitathassuk az Országgyűlés plenáris ülésén ezt a témát, közösen gondolkozhassunk azon, hogy hol kell esetleg ezen módosítani, és hogyan tudunk a jövőben együtt dolgozni.

Jelezném azt, hogy amennyiben a bizottság ezt nem támogatja, az egy nagyon-nagyon jelzésértékű gesztus. Az azt jelenti, hogy a bizottság nem tartja fontosnak azt, hogy közösen dolgozzunk együtt: a civilek, az egyházak, a politikusok ebben a kérdésben. Nagyon kérem a kormánypárti képviselőket és a kormány részéről megjelent képviselőt, hogy ne söpörjék le ezt a javaslatot azzal, hogy a kormány már mindent megtett, és tesz annak érdekében, hogy felszámoljuk a gyermekéhezést, mert tudjuk, hogy ez nem így van, tudjuk, hogy több tízezer gyermek éhezik naponta és több százezer rászoruló gyermek van.

Kérem a kormányzatot és kérjük, hogy fogadják el a segítségünket, a segítség felajánlásunkat, és nemcsak a miénket, hiszen mi csak közvetítők vagyunk, hanem a civilekét, a szakértőkét, az egyházakét, mindazon szervezetekét, akik ezekben vagy ebben a munkában szeretnének részt venni, kérjük ebben a bizottság támogatását. Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy erre a súlyos problémára azonnali válaszokat adjunk, és mihamarabb megkezdődhessen végre a közös munka annak érdekében, hogy felszámoljuk Magyarországon a gyermekéhezést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyé a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Én is nagyon üdvözlendőnek tartom azt, hogy ez a program olyan sok résztvevővel született meg, és sikerült egy közös akciót, és egy közös nyilatkozatot a parlament elé terjeszteni számos párt képviselője részvételével.

Azt gondolom kiegészítésképpen, hogy nyilvánvaló módon a gyerekékezés az egy alapvető és súlyos morális probléma mindannyiunknak, egy olyan jelenség, amit egyszerűen politikusként nem nagyon lehet elviselni, és természetes igény: emberi és politikai igény az, hogy ezen megpróbáljunk változtatni. Nem csupán morális probléma ez, hanem egy nagyon komoly nemzeti érdek is. Azok a gyerekek, akik nem tudnak rendesen táplálkozni, azok nem tudnak tanulni, és aki nem tud tanulni, az nem tud fejlődni; és Magyarország polgárosodása is veszélyben van, ha nagyon sokan kimaradnak abból az esélyből, hogy tanulhassanak. Az étkezés ilyen értelemben a morális kérdések mellett egy biztonság, egy jövőorientáltság, alapvető stratégiai, nemzeti kérdés, ezért gondolom azt, hogy jó oka lehet mindenkinek ebben a bizottságban, hogy támogassa ezt a javaslatot. Különösképpen, hogy a gyerekékezés egy nagyobb problémának a része – nyilvánvalóan a gyerekszegénységnek, illetve egyáltalán Magyarország szegénységének része. Tudjuk azt, hogy legtöbben a gyerekek részaránya az, akik a szegénység nehézségeinek ki vannak téve.

Ez a javaslat nem próbál minden tekintetben megoldást találni Magyarországon a szegénység felszámolására, az ugyanis nagyon komoly stratégiai kormányzati feladat, csupán arra tesz javaslatot, amit mindenki oszt, hogy legalább a gyerekek ne éhezzenek. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon bonyolult feladatsornak egy lépése, amellyel valóban mindenki egyetérthet, és nagyon meleg szívvvel ajánlom én is, hogy a bizottság támogassa ennek a javaslatnak a napirendre vételét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Miről szól ez az országgyűlési határozati javaslat? Igazából arról szól, hogy civilek: művészek felálltak ebben az országban, és azt mondták, hogy nem akarják, hogy egy gyermek is éhezzen hazánkban. Na, most mégis mit kérünk, miről szól tartalmilag? Napi egyszeri meleg étkezéstről a gyermekeknek, és a várandós anyáknak megfelelő táplálékról, hogy a magzatukat megfelelően tudják magukban az életre felkészíteni.

A civilek voltak azok, akik ezt a folyamatot elkezdték. És kik írták alá, azért nézzük meg ezt a sort? Aláírta a Fidesz, aláírta az MSZP, aláírta az LMP, aláírta a Jobbik, aláírta az Együtt, a DK, a liberálisok és a PM. Én azt gondolom, hogy ez az aláírás, és ez a szavazás, ami most itt hamarosan a bizottságban meg fog történni, ez arról szól, hogy pártokon felül álló ügynek tekintjük-e a magyar Országgyűlésben a gyermekek és a várandós édesanyáknak az ügyét, vagy marad a szokásos pártpolitikai csatározás, aminek következtében ebben az országban már nagyon sok ember elfordult a politika egészétől is.

Én úgy látom ezt a kérdést, hogy aki aláírta, és aki megszavazza, az úgy gondolja, hogy ez egy nemzeti ügy, és úgy gondolja, hogy a gyermekeknek, és a várandós édesanyáknak semmi keresnivalója a pártpolitikai csatározásban, az ő ügyük egy olyan ügy, amit minden körülmények között támogatni kell – bárki kezdeményez, bárki lép is ennek az érdekében. Aki viszont leszavazza, és a pártja felvállalja azt, hogy gyermekeken és várandós édesanyákon keresztül a saját pártpolitikai ügyét tartja elsődlegesnek, azt gondolom, hogy ez egy olyan nemcsak

politikai döntés, hanem egy morális döntés is, aminek nagyon komoly következményei lesznek, ha ez megtörténik.

Én nem gondolom, hogy ez az ország akkor lesz erős, ha a szokásos pártpolitikai csatározás fog itt menni még hosszú időn keresztül. Azt gondolom, hogy ez az ország akkor fog tudni felemelkedni, ha legalább ilyen pillanatokban képes mindenki egy irányba gondolkodni, én erre kérem önöket. Nézzék azt a napi egyszeri meleg étkezést, amit ezek a gyerekek megkapnának, és lássák a szemük előtt a várandós édesanyákat, akik nem kapnak enni, és ezáltal az a magzat, aki bennük fejlődik, nem kap enni. Én ezt látom magam előtt, ezért dolgoztam együtt a többi párttal, aki erre hajlandó volt, és ezért szeretném most itt végszóként megköszönni a civileknek azt, hogy segítenek a magyar politikai pártoknak abban, hogy megtalálják a helyes irányt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előterjesztők után a kormány képviselőjének adom meg a szót; és akkor engedjék meg, hogy köszöntsem Lantai Csilla főosztályvezető asszonyt, az EMMI részéről.

Lantai Csilla főosztályvezető (EMMI) hozzászólása

LANTAI CSILLA főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a szót, és hadd válaszoljak azzal, hogy valóban úton vagyunk annak érdekében, hogy megtegyünk mindent a gyermekek éhezésének megszüntetése, a várandós anyák segítése céljából. Mint ahogy képviselő asszony említette, valóban több intézkedés történt már ennek érdekében, így a bölcsődei, óvodai ingyenes étkezés kiterjesztése, a családjukból kiemelt gyermekek ingyenes étkezésének biztosítása, a nyári gyermekétkezésre szánt költségvetési források növelése, amelynek keretében azt látjuk, hogy minden eddiginél több önkormányzat mozdult meg annak érdekében, hogy a nyári szünet időtartama alatt a gyermekek napi egyszeri meleg étkezése megvalósulhasson. És mi is úgy gondoljuk, hogy ez a folyamat feltétlenül folytatásra vár.

Éppen ennek érdekében Czibere Károly államtitkár úr el is rendelt egy egyeztetést, és megindult egy egyeztetés, javaslat a „Nemzeti minimum” program kidolgozóival, és mi úgy gondoljuk, hogy ezt az egyeztetést feltétlenül folytatni kell. Mert valóban annak van ereje, ha közösen a kormányzat, és a civil társadalom tud ebben a kérdésben együtt gondolkodni, és ki tudunk dolgozni olyan javaslatokat, amelyeknek ilyen széles megerősítése és széles elfogadása lehet, ez a célunk. Ennek érdekében tehát az egyeztetések folyamatban vannak és dolgozunk a további lépések megtervezésén; ezek tehát egy folyamatba beilleszkedő dolgot jelentenek.

Itt még utalnék arra is, hogy van egy olyan európai uniós forrásból tervezett, a rászoruló személyeket támogató operatív program, ami szintén arra szolgál, hogy a 3 év alatti gyermekek, tehát akik még nem járnak ugye, bölcsődébe, illetve a várandós anyáknak tudjon támogatást nyújtani; ez elsősorban élelmiszer, meleg étkezés segélycsomag formájában valósulhat meg. Tehát valóban ez egy több elemű intézkedéssorozat, amelynek a további lépései most éppen kidolgozás alatt állnak, és ebben számítunk arra az egyeztetésre, amit el is kezdtünk már a „Nemzeti minimum” kidolgozóival. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem szakértő urat, hogy kívánja-e az előterjesztőket kiegészíteni, vagy van-e még hozzáfűznivalója. Kérem szépen, hogy fáradjon az asztalhoz. Parancsoljon!

Horgas Péter urat üdvözlöm a bizottságban, és akkor kíváncsian várjuk a hozzászólását.

Horgas Péter hozzászólása („Nemzeti minimum”)

HORGAS PÉTER: *(A hangosítás bekapcsolásánál segítségre szorul.)* Na, ebből is látszik, hogy én még soha nem voltam ilyen helyen, nagyon hálás vagyok és köszönöm, hogy erre lehetőséget adtak.

Én éjszaka valamennyiüknek küldtem egy levelet, mert azt gondoltuk, muszáj, hogy azért egy-két mondatot leírjunk, és megpróbáljuk összefoglalni azt a most már több mint 10 hónapot, amit ezzel az üggyel töltöttünk.

Szeretném pontosítani elnök asszonyt. Én nem vagyok szakértő, én egy egyszerű mezei díszlettervező vagyok, és egyszerűen csak annyi történt, hogy 10-11 hónappal ezelőtt azt a tanulmányt én is elolvastam, amit a Szabó Timea képviselő asszony is említett. És egyszerűen csak annyi történt, hogy nem tudtam ezen továbbmenni, és néhány nap után úgy döntöttem, hogy én nem akarok úgy élni, hogy ehhez az adathoz asszisztálok, és segítségül hívtam a barátaimat, művésztársaimat, hogy elgondolkozzunk azon, hogy mi a mi személyes felelősségünk.

Mindannyian karácsony tájékán elküldjük az adományainkat, és aztán megnyugtatjuk a lelkünket, hogy milyen rendes emberek vagyunk, és minden rendben van. És aztán január-február tájékán, amikor már több pappal, több egyházzal is beszéltem, megkerestem a szeretetszolgálatokat, hogy ők mit is gondolnak erről. Akkor szinte kivétel nélkül mindenki arról győzött meg és abban erősített meg, amit én valahogy úgy tudok összefoglalni: lehet, hogy a gyerekek szenvedése, a gyerekek éhezése taníthat meg minket felnőtteket tulajdonképpen arra, hogy hogyan is működik a demokrácia.

És amikor március végén a miniszter úrnál jártam, és megkaphattuk az Arénát állami napként, akkor mi egy szövetséget kötöttünk. És én most nem könyörögni jöttem, hanem önöknek is egy szövetséget ajánlunk mi: civilek, művészek, mindaz a sok ember, aki az elmúlt 10 hónapban mögöttünk dolgozott. És azt a szövetséget tudom elismételni, amit a miniszter úrnak is mondtam, hogy ezt csakis együtt tudjuk megoldani, ebben mi partnerek voltunk 10 hónapon át. Nem követeltünk, kértünk mindig nagyon határozottan, egy szelíd hangnemet, szelíd attitűdöt ütöttünk meg, és ezt fent is akarjuk tartani. Én úgy jöttem ide, hogy nem is tudom elképzelni, hogy ne „igen” legyen a szavazat, hiszen ez valamennyiünk jövőjéről szól.

És még egy gondolat. Most hogy beszélünk, és ez tulajdonképpen nekem a legfájdalmasabb és a legfelfoghatatlanabb, egy gazdag erős nemzet, hogy még most is 40-50 ezer gyerek éhezik ebben a percben is, ez felfoghatatlan; nekünk ma el kell indítanunk azt a munkát, ami ezt azonnal megszünteti. Tudom, hogy nagyon patetikusnak hangozhat – színházban dolgozom, nézzék el nekem, hogy néha teátrális vagyok –, de semmi mást nem csináltunk, csak egy platformot nyitottunk, amelyre szeretettel várjuk önöket is. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Horgas Péter úrnak nagyon szépen köszönjük a hozzászólást. Annyit engedjenek meg, hogy a bizottság nevében köszönetemet fejezzem ki azért a munkáért, amit ön és a munkatársai elvégeztek, és kérjük, hogy a bizottság nevében adja át köszönetünket a civileknek, a szervezésben résztvevőknek és az összes szereplőnek, fellépőnek, és díjazzuk azt, hogy a társadalom és önök is ennyire érzékenyek erre a kérdésre, a gyermekszegénységre. *(Horgas Péter: Köszönöm szépen.)*

További előterjesztői és képviselői hozzászólások

Most folytassuk a bizottság ülését. A képviselői hozzászólások következnek.

Bangóné Borbély Ildikónak megadom a szót. Tudni kell azt is, hogy ő is aláírója és előterjesztője ennek a javaslatnak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, és köszönöm Horgas Péternek, hogy ma eljött ide. Azt gondolom, hogy jó érzésű ember ennek a kezdeményezésnek nem tud nemet mondani.

Két dolgot üzenhetünk ma innen a magyar társadalomnak. Egy: vannak olyan ügyek, ami fölött a pártpolitika fölötté áll, és meg kell oldani. Ma, ha megkérdezik tőlem, hogy mi az a jó szám, hogy Magyarországon éhezhet-e gyermek, tudunk-e olyan számot mondani, gondolom, hogy mindenki csak azt az egy számot tudja mondani, hogy nulla. Bár kritikaként meg kell említenem, és ne haragudjanak érte, de egyetlenegy párt nem írta alá ezt a kezdeményezést, az a KDNP volt, mindenki besorakozott e mögé a kezdeményezés mögé.

A másik. A múlt héten jött ki az a felmérés, ahol megint elég szörnyű adatokkal szembesültünk, hogy 522 ezer ember él WC nélküli lakásban, 240 ezer lakásban nincs vezetékes víz és 196 ezer gyermek él olyan lakásban, ahol nincs vezetékes áram. Én azt gondolom, hogy van teendője a kormánynak még mindig. 2007-ben volt egy olyan országgyűlési határozat, amelyet az akkori parlament egyhangúan fogadott el, a „Legyen jobb a gyermekeknek!” programról beszélek, ami még mindig életben van, csak a mostani kormány nem beszél róla. Itt egy 25 éves programot dolgozott ki az akkori kormány, anno egyhangúan szavazta meg a parlament.

Én azt gondolom, hogy mutassunk most példát, és ezt a kezdeményezést szavazzuk meg; mutassuk meg a politikától elfordult embereknek, hogy van olyan ügy, ami mögé mindenki fel tud ma Magyarországon sorakozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Harrach Péter képviselőtársunké a szó. Utána Novák Elődnek adom meg a szót.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy egy olyan kezdeményezésről van szó, ami jó szándékú, és amivel mindenki egyet kell hogy értsen.

Engedjék meg azt is azonban, hogy különbséget tegyek a kezdeményezés tárgya és egy ellenzéki politikai akció között. Ennek a kezdeményezésnek a színhelye és az egyeztetés színhelye az, ami elkezdődött a kormány és a kezdeményezők között, ez folyik. Miért engedték meg, hogy az ellenzék durva pártpolitikai szempontok miatt rárepüljön erre a kezdeményezésre – ez történik itt, hallották. Tehát itt két dologról van szó. Van egy jó szándékú kezdeményezés, ami a mi törekvéseinkkel egybevág, hiszen mi együttműködünk a karitatív szervezetekkel. Ha már személyemről van szó, én kezdeményeztem a karitatív tanács létrehozását és komoly eszközökkel támogattuk azt az intézményt, többek között a gyermekéhezés megszüntetésére. Ez a kormány most sok intézkedést tett annak érdekében, hogy ez megszűnjön, és folytatni kell ezt pont a civil kezdeményezés és a kormány együttműködésével.

Én megértem a civileknek a politikai pályán való tapasztalatlanságát, és nem vették észre, hogy eszközévé válnak egy durva ellenzéki baloldali támadásnak. Én úgy gondolom, hogy válasszuk szét a kettőt. A kormány a mi nevünkben is segíti, támogatja, pontosabban önök támogatják a kormány munkáját annak érdekében, hogy a gyermekétkeztetés tovább fejlődjön, és a gyermekéhezés megszűnjön Magyarországon. Tehát úgy gondolom, hogy mi, ha már képviselő asszony volt szíves említeni a pártomat, hívei vagyunk a civil kezdeményezés és a kormány egyeztetésének, viszont nem vagyunk hívei olyan pártpolitikai küzdelmeknek, amik ezt a témát lejárattják. Ezért nem tudom javasolni, hogy ez a parlamenti politikai vita témája legyen, viszont tudom javasolni azt, hogy a kormány munkáját segítse ez a kezdeményezés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úrnak köszönöm. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselőtársunknak adom meg a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság és Érdeklődők! Nagyon örülök, hogy végre legalább itt napirendre kerülhet a bizottságban, és ezért bízom benne, hogy plenáris ülésen is előbb-utóbb napirendre kerülhet, ha a bizottság támogatni fogja. Mi ezt egyértelműen támogatni fogjuk, hiszen nem csak előterjesztői vagyunk, rész-előterjesztői e javaslatnak, hanem – ahogy Horgas Péter tegnap este 6 órakor küldött levelében is küldte, és arra válaszul meg is erősítettem – továbbra is egyetértünk és támogatjuk ezt a kezdeményezést.

Ugyanakkor nem szeretnék olyan túlzásokba esni, mint Szabó Tímea, aki Magyarország legnagyobb problémájának nevezte, hiszen rengeteg probléma van, és mi, a Jobbikkal legalábbis a programunkba megfontoltan, mindent egymás mellé téve kiválasztottuk, hogy mi az, amit mi a legnagyobb problémának tekintünk; és mi a magyarság katasztrofális demográfiai folyamatait tekintjük annak. Természetesen a gyermekéhezés is nagy probléma, de azt gondolom, hogy még nagyobb probléma, ha meg sem szülehetnek a gyerekek, akár azért, mert magzati életkorban kioltják az életüket. És ennyiből nagyon örülök, hogy Szél Bernadett viszont már a magzatok érdekében is szólva szóló előterjesztőként, és örülök, hogy ezt az aspektusát is behozta ennek a kérdésnek, de a probléma általánosságban az, hogy meg sem szülehetnek, létre sem jöhetnek azok az életetek.

Magam is nagycsaládosként azt gondolom, hálát kell adjak az égnek, hogy akár a szüleim vállaltak több gyermeket, ötöt nevezetesen. És ha nem így tettek volna, akkor én magam sem szülehettem volna meg, úgyhogy – ha megengedtek ennyi személyes hangvételt – azt gondolom, hogy sokan lehetünk hálásak is, és sokan gondolkozhatunk felelősen is képviselőként, hogy igenis foglalkozzunk azzal is, hogy egyáltalán megszülethessenek a gyermekek. Természetesen mindez összefügg, hiszen, ha a gyermekéhezés ellen törvényhozási szinten is küzdünk, akkor vélhetően több gyermek fog megszületni, többen mernek például gyermeket vállalni, és erre buzdítanunk, sőt segítenünk kell a szülőket.

Engedjék meg, hogy ezért felhívjam arra is a figyelmet, hogy azért nagyon sok javaslat volt már itt az Országgyűlés előtt, ami ezeket elősegíthette volna, ha ezt az Országgyűlés támogatta volna. Volt már olyan, hogy összpárti ötpárti aláírásra megszülethetett egy nyilatkozat, gondolok itt a Három Királyfi, Három Királynány Mozgalomnak arra az ilyen értelemben összpárti nyilatkozatára, melyet mindenki aláírt, köztük azt a mondatot is, mely szerint minden olyan javaslatot lényegében támogatni fognak az aláírók, amelyek a magyar gyermekek megszületését segítik elő. Sajnos azonban az ilyen szépen hangzó összpárti nyilatkozatok aláírása után nem követik a tettek, a szavazatok is az efféle aláírásokat, így történhetett meg, hogy azzal a nyilatkozattal szemben is valójában leszavazták például a kormánypártok a különböző javaslatainkat.

És azért itt, ha a gyermekéhezésről van szó, akkor zárásként csak egy javaslatot emelnék ki, ami megfontolandó talán ismét – még ha nem is olyan régen szavazta le sajnos ez a bizottság is –, ez pedig a szociális kártya bevezetésére vonatkozó javaslatunk. Hiszen az, hogy jelenleg a családtámogatásra szánt pénzeket akár jövedéki termékekre fordítják, de általánosságban elmondhatjuk, hogy sajnos sok esetben nem a gyermeknevelést szolgáló célokat, hanem akár a szülők szenvedélyeit szolgálják azok a pénzben folyósított támogatások akár, vagy más formában; de semmiképp sem jelenleg sajnos, nem szociális kártyán, amin meg lehetne szabni, hogy ez bizony például a gyermekéhezés felszámolását is segítse. Én ezért azt

gondolom, hogy jó lenne, ha ezeket az alapvetéseket, amelyeket itt sokszor halljuk, és örömmel hallottam Harrach Péter úrtól is, hogy egyetértenek az alapvetésekkel, csak sajnós azt látjuk – a szociális kártya ügyében is ezt láttuk ugye, Harrach képviselő úrtól –, hogy támogatták az alapvetést, de aztán magát a javaslatunknak még a tárgysorozatba vételét sem. Tehát még csak odáig sem juthatott el a dolog, hogy plenáris ülésen módosító javaslatot nyújthasson be hozzá akár ön, a KDNP frakcióvezetőjeként, akár bárki más, és ez fájó számomra, ezért szeretném, ha ebben az esetben legalább lehetőséget adnának arra, hogy plenáris ülésig eljuthasson ez az ügy. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Szabó Timea képviselő asszonyé a szó.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Szerintem jó lenne, ha tisztáznánk egy nagyon-nagyon fontos dolgot. Ezt a határozati javaslatot nem az ellenzéki képviselők találták ki, ez egy olyan program, amit a civilek dolgoztak ki, és a civilek kérésére írták alá az országgyűlési képviselők és nyújtották be a parlament elé. Ez nem, tisztelt Harrach Péter, egy baloldali támadás, hacsak egyébként Csöbör Katalin fideszes képviselőt vagy Dúró Dóra jobbikos képviselőt nem tartja a baloldali támadás részének; akkor ön is látja, hogy ez végre egy olyan kezdeményezés, ahol azt mondtuk, hogy félretesszük az összes többi nézetkülönbségünket, félretesszük azt is, hogy egyébként ki mit tart most a legfontosabb problémának, mert nem fogunk ezen versenyezni. Abban egyetértünk, hogy a gyermekéhezés egy katasztrofális probléma Magyarországon akkor is, ha 3 gyerek éhezne, de amikor 50 ezerről beszélünk, akkor ezt épp ésszel nem lehet kibírni. Egy normális ember nem tud elmenni e fölött a probléma fölött. Tehát azt kérem, hogy tényleg tegyük félre azt, hogy most akkor ez a fontos, az a fontos, ki foglalkozzon vele, ki ne foglalkozzon vele, azt kérjük, hogy végre egyszer közösen foglalkozzunk vele, és ezért kérem a kormányt is, hogy ne söpörje le ezt a javaslatot azzal, hogy mi már foglalkozunk vele – tudjuk, hogy valamilyen szinten foglalkozik vele a kormány.

Azt kérjük a kormány képviselőjétől is, hogy fogadja el azt, hogy ez – ahogy ebben a határozati javaslatban megfogalmaztuk – a „Nemzeti minimum” része, a nemzetnek mindnyájan részesei vagyunk, szeretnénk ebben közösen dolgozni, közösen segíteni. Nem azért, hogy újjal mutogassunk egymásra, nem az a célunk, mert akkor én már elkezdhettem volna sorolni, hogy a PM nevében én hány száz költségvetési módosító javaslatot nyújtottam be, hogy ezt a problémát kezeljük. Nem tettem, és nem is fogom, mert ez a bizottsági ülés nem erről szól, hanem arról, hogy igenis próbáljunk már meg találni egy olyan ügyet, a gyerekek, az ártatlan gyerekek ügyét, amin képesek vagyunk közösen dolgozni. És az nem válasz, hogy de megindult az egyeztetés az államtitkár és a civilek között, mert sajnós tudjuk, hogy mi lesz ennek az egyeztetésnek a vége.

Azt kérjük, ami az egyes pontban le van írva, hogy a gyermekéhezés megszüntetése a „Nemzeti minimum” része legyen Magyarországon. És sajnós egy konkrétumot hadd említsek meg, a kormány magára hagyta az önkormányzatokat. Nem tudok egyetérteni azzal, hogy az önkormányzatok megmozdultak, mert nem tudnak megmozdulni az önkormányzatok, mert eleve a gyermekétkeztetési pályázatokban olyan feltételeket szabtak, amik egyébként – a munkának köszönhetően – szerencsére részben már megszűntek, hogy az önkormányzatok nem tudtak pályázni például a nyári gyermekétkeztetés biztosítására. Tehát én csak azt kérem – itt mindenki felsorolhatja, mert szerintem minden párt valamilyen szinten foglalkozott már ezzel a problémával –, hogy ne azt sorolgassuk, hogy ki mit tett,

tegyük ezeket félre és dolgozzunk együtt. És még azt sem mondom, hogy ezt a határozati javaslatot így szó szerint kell elfogadni, lehet rajta módosítani, ahogy önök ezt jónak látják, de akkor legalább egy esélyt adjunk annak, hogy ez napirendre kerüljön, tárgysorozatba kerüljön, és legalább vitatkozhatunk róla. Mutassuk meg az országnak, hogy igenis van olyan, amiben egységet tudunk mutatni, bármennyire nem értünk egyet és nem szeretjük egymást minden más témában. Harrach Péter nagyon szeret engem, (*Derültség.*) én ezt tudom, de ezt most tegyük félre, mutassuk meg azt, hogy tényleg van egy olyan téma, ahol nem az számít, hogy Fidesz, KDNP, PM, LMP, Együtt, akárki, hanem azt, hogy együtt közösen tartjuk ezt a problémát elképesztően fontosnak, és a megoldására közösen akarunk letenni javaslatokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Révész Máriusz képviselőtársamé a szó, utána pedig Szel Bernadett.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az a helyzet, hogy elolvasva az előterjesztést, azt kell mondjam, hogy szinte minden szavával egyetértek, ez egy rendkívül pozitív előterjesztés. Van benne persze egy-két dolog, hogy mit tudom én, a költségvetés módosítását az idei évben nem tartom szükségesnek, hiszen mondjuk, ha megnézzük 2016-ot, akkor meglehetősen nagy összeg van növekedésre betervezve az idei évhez képest is. Szerintem itt a civileknek mindenképpen meg kell köszönni, hogy egy ilyen anyag összeállításában segédkeztek és egy ilyen anyag mögé álltak.

Viszont azt is el kell mondjam, hogy hosszas pártpolitikai felvezetés után felszólítottak minket, hogy ne vegyünk részt pártpolitikai csatározásban; és azt kell mondjam, hogy aki az előterjesztők nevében felszólalók hozzászólásait végigkísérték, azt lehet látni, hogy az egész javaslat semmi másról nem szól, mint pártpolitikai küzdelemről. Na most, tisztelt képviselőtársaim, én azt látom egyébként a legnagyobb gondnak, hogy azon felül, hogy ez a probléma van, eléggé kiterjesztjük és általánosítunk, és olyan számokkal dobálózunk, amit nehéz mondjuk, végiggondolva megindokolni, hogy az pontosan és biztosan úgy van.

Ha a parlamenti jegyzőkönyveket megnézzük, akkor fél éve, egy éve lehetett találni olyan hozzászólásokat, hogy lelkesen felálltak ellenzéki képviselők és azt mondták, hogy 500 ezer gyerek éhezik Magyarországon. Szerintem ez már mindenképpen figyelemreméltó, hogy néhány hónap alatt 500 ezerről 50 ezerre – legalábbis a szavak szintjén – csökkent az éhezők száma. Legyünk őszinték, hogy a változás az persze nyilván nem ekkora, a számokkal van szerintem, alapvető gond. Tehát kimondhatjuk azt Magyarországon, hogy egy olyan gyermekétkeztetés támogatási rendszer van, ami egyébként Európában a legnagyobbvonalúbbak közé tartozik. Tehát Magyarországon olyan gyerek, aki óvodába jár, bölcsődébe jár, iskolába jár, az olyan gyerek napi szinten nem éhezhet, hiszen az iskolában, óvodában, bölcsődében ezek a gyerekek napi szinten háromszori étkezést kapnak. Hiába rázod a fejed Bernadett, nagyjából ez a helyzet, minden rászoruló gyermek egyébként naponta háromszor étkezést kap, ezen lehet vitatkozni, de ez így van.

Egy másik kérdés, amiről lehet beszélgetni, hogy mi van hétvégén és mi van a szünetekben, és valóban az a helyzet, hogy a hétvégén és a szünetekben a probléma megvan. Csak szerintem itt érdemes, hogy az ügyről komolyan tudjunk beszélni, a problémát pontosan belőni, és azt kell mondani ebben az esetben, hogy nem napi szinten éheznek 50 ezer gyerek, hanem a problémát beazonosítjuk, és azt mondjuk, hogy bizony gondot jelent egyébként hétvégén és a szünetekben az étkezésnek a biztosítása. Mivel nem erről beszélünk, ebből látszik, hogy egy olyan mezőre

tévedtünk rá, ami miatt egyébként a parlamentben itt egymásnak esünk, és mindenfélét fogunk mondani, mint ahogy itt elhangzott, teljesen álságosan küzdünk a pártpolitikai csatározások ellen, de az 5-perces hozzászólásunkból: 4 perc 45 másodperc csak pártpolitikai hozzászólás, én ezért látom, hogy ennek nincs értelme. Lehet sorolni az adatokat, 30 milliárd forintnál kisebb összeg volt 2010-ben az az összeg, amit a gyermekétkezés támogatására fordítottunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016-os költségvetésben tudják, hogy mennyi pénz van erre a célra? *(Folyamatos közbeszólások Szabó Timea és Szél Bernadett részéről.)* 61 milliárd forintot,

ELNÖK: Kérem, tisztelt képviselőtársaim, tartsák be a szabályokat. Köszönöm.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): és még ehhez jön egy 8 milliárd forintos növekedés; tehát, ha azt mondjuk, hogy 2010-hez képest 2016-ra 2,5-szeresére növekedett a gyermekétkezés támogatására fordított összeg, az azt gondolom, hogy önmagáért beszél.

Természetes, hogy van nagyon sok terület, ahol még előre kellene lépni. Ilyen egyébként a szüneteknek a kérdése. Itt is elhangzott, hogy nem tudtak pályázni sokan a feltételek miatt; az idén nyáron már más pályázati feltételek voltak. Az idei nyáron már sokkal többen tudtak pályázni, és alapvető célkitűzése a kormánynak – a civilekkel való egyeztetés alapján, egyébként nélkülük is –, hogy a szünetekben is az önkormányzatok nagyobb támogatást kapjanak ehhez a feladathoz. Itt is el kell mondani, hogy már elhangzott most a téli szünet kérdése. A téli szünetre is egyébként van a költségvetésben összeg, amivel egyébként az önkormányzatok étkezésének a biztosítását fogja segíteni a kormányzat már ebben az időszakban is.

Elhangzott az is, hogy megindult az egyeztetés, és ez elismerésre méltó. Tisztelt Képviselőtársaim! Legyünk őszinték, az egyeztetés nem megindult, hanem az egyeztetés folyik, és ráadásul olyan mértékben növekedett a gyermekétkezés támogatására fordított összeg, amire nem volt példa a rendszerváltozás óta egyetlen időszakban sem. *(Közbeszólások Szabó Timea és Szél Bernadett részéről.)* Tehát, hogy ha 30 milliárd forintról 70 milliárd forintra növekedett a gyermekétkezésre fordított támogatások kormányzati összege, ez azt gondolom, hogy mutatja azt, hogy a kormányzat ezt kiemelten kezeli, elkötelezett ebben az ügyben, minden eddigi kormánynál elkötelezettebb, képviselőtársaim. Fel lehet szólítani minket, hogy tegyünk ellene, de ez a felszólítás kicsit álságos, és ebből, hogy ilyen hangon beszéltek, ebből látszik, hogy tulajdonképpen ez egy politikai kezdeményezés és egy nagy politikai vita lenne belőle.

Még egyszer a statisztikákra hadd térjek vissza. Az a helyzet, hogy láttam én is olyan statisztikákat, nemzetközi statisztikát, ami azt mondja, hogy Romániában egyébként kevesebb az éhező gyermekeknek az aránya, mint Magyarországon. Na most, azért hadd mondjam el tisztelt képviselőtársaim – nem tudom, ki mennyire ismeri a román viszonyokat –, hogy Romániában sem az óvodákban, sem az iskolákban nincs közétkeztetés, ebből kifolyólag ingyenesen nem kap étkezést senki. Hogy a csudába lesz egy olyan nemzetközi statisztika egyébként, ami azt mondja, hogy Magyarországon, ahol minden rászoruló gyermek egyébként ingyenesen étkezik napi háromszor, több az éhező gyerek, mint Romániában, ahol konkrétan az iskolában nincs is ebédlő, meg nincs is konyha az óvodákban. *(Folyamatos közbeszólások.)*

Tehát az ilyen statisztikák – egyébként lehet rájuk hivatkozni – teljesen komolytalanok, úgyhogy összességében azt kell mondjam, hogy a kezdeményezés pozitív, a kezdeményezéssel a kormány egyetért már csak azért is, mert ha megnézzük

a költségvetési területeket, egyetlenegy területnek a költségvetése nem nőtt 6 év alatt a 2,5-szeresére, és elkötelezetten fogunk tovább haladni ezen az úton. És az a helyzet, hogy amilyen elképzeléseket a civilek megfogalmaztak, azok az elképzelések egyébként találkoznak a kormányzati elképzelésekkel, úgyhogy az ingyenes étkezés területén tovább fogunk lépni a felsőbb évfolyamok esetében is, és a szüneteknek az étkezési hiányosságait – hogy még több rászoruló gyerekhez juthassunk el – szintén kiemelt feladatnak tekintjük.

Itt abba akartam hagyni, de még egyetlen dolog eszembe jutott, hadd mondjam el a Kőbányai Önkormányzat példáját. Mi évtizedek óta egyébként, minden rászoruló gyereknek vagy minden gyereknek, aki évközben ingyenes, a szünet idején is biztosítjuk az ingyenes étkezési lehetőséget mind az óvodákban, mind az iskolákban. Egy feltétel van, hogy be kell menni a központi iskolába, illetve minden második óvoda tart nyitva, és ott lehet elfogyasztani a gyerekeknek az ebédet. Na most, az a helyzet, hogy az ingyenes étkezésre jogosultaknak, akiknek csak be kell menni és meg kell enni az ebédet, körülbelül az egyötöde veszi igénybe ezt a szolgáltatást. Nem tudjuk megenni helyettük, mindenkinek biztosítva van egyébként ez a lehetőség, valószínű, hogy ez nemcsak Kőbányán lesz így. Tehát amikor a statisztikák értelmezésénél látjuk azt, hogy mennyivel kevesebben étkeznek nyáron, mint évközben, akkor az nemcsak azért van, mert az önkormányzatok ezt a lehetőséget nem biztosítják, hanem azért is, mert nyáron ezt a lehetőséget nem mindenki veszi igénybe, aki egyébként igénybe is veheti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselőtársaim. Szél Bernadettnek adom meg a szót, utána Kovács Sándor képviselőtársunk következik.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Kicsit meglepetten hallgattam a Fidesznek és a KDNP-nek a hozzászólásait, és igazából csak egy kérdésem van. Ha ennyire rendben van minden, és önök ennyire jó úton vannak, akkor miért nem akarják megszavazni? Mert láthatóan itt most annak vagyunk a fültanúi, meg a szemtanúi, hogy a kormánypártok megpróbálnak ebből a kezdeményezésből visszavonulót fújni. Ez az a pont, amikor én nagyon-nagyon méltatlannak érzem, hogy itt olyan felszólalások voltak, amelyekbe direkt nem vittünk bele semmi pártpolitikát. És azt gondolom, hogy ez az egy eszköze maradt a Fidesz-KDNP-nek arra, hogy hiteltelenítse a civilek kezdeményezését, és én ezt visszautasítom. Ugyanis ez egy olyan terület, amelyben azt gondolom, hogy semmi helye nincsen azt bizonygatni, hogy ki tudott többet tenni az ügy érdekében.

És akkor most van az, hogy a tárcához fordulok, mert azért egy két szót szeretnék szólni ahhoz a felszólaláshoz, amit itt a tárca képviselőjétől hallottunk.

Az egyik az, hogy egy kicsit sajnáltam, hogy önnek úgy kell itt ülni, hogy egy szabadkozó felszólalást kell elmondania. Én mélységesen nem értek azzal egyet, hogy letagadjuk a valóságot és megpróbáljuk szebb színben feltüntetni csak azért, hogy a kormány ki tudja mosakodni magát egy olyan helyzetből, amelyben a legkevesebb, amit tudok mondani az, hogy amiket letettek önök az elmúlt években az asztalra, az egyrészt megkésett volt, másrészt pedig kevés volt. *(Révész Máriusz közbeszólása.)* Önöknek 2010-ben el kellett volna kezdeni ezzel a kérdéssel foglalkozni, önök ezt évekkel később kezdték el; és én azt gondolom, hogy kevés azt mondani 2015 novemberében, hogy úton vagyunk, szerintem önöknek ennyi idő alatt már ezt az egész helyzetet meg kellett volna tudni oldani, kétszer kaptak kétharmadot. És azt gondolom, hogy lett volna olyan projekt ebben az országban, amit háttérbe lehetett volna szorítani annak érdekében, hogy ne egy megkésett, és kevés intézkedéscsomagot tudjanak produkálni az elmúlt években.

De még egyszer mondom, ha annyira jó úton mennek ezek a tárgyalások és annyira jól teszik a dolgukat, mint ahogy önök ezt állítják, akkor miért nem akarják felvállalni azt, hogy legyen egy számon kérhető program arról, hogy hogyan dolgozzunk ebben az országban a gyermekekért és a várandós édesanyákért, akik magzatot hordanak a testükben; mert ez erről szól. Ebben a javaslatban, tisztelt Révész Máriusz kollegánk, nincsen 55 ezer gyerek, nincsenek számok, nincsenek statisztikák, nincsenek pártok, semmi nincsen. Az van, hogy az Országgyűlés felvállalja annak az ódiúmat, hogy minden évben elég pénzt ad arra, hogy legyen elég forrás a gyermekek és a várandós édesanyák táplálására, ennyi van benne, erről kellene szavazni. Helyette hallottam én mindenféle statisztikát, hallottam mindenféle kormányzati intézkedést, hallottam mindenfajta ellenzéki akciókat, ami szerintem értelmezhetetlen, hacsak nem Harrach Péter képviselő úr innen óhajtotta megüzenni Orbán Viktornak, hogy mostantól kezdve a Fidesz meg a KDNP egymással ellenzék és kormány viszonyban van, ugyanis ezen a javaslaton fideszes aláírás is van. (*Harrach Péter: Tévedés.*) Olyan nincs, hogy tévedés, akkor vissza kellett volna vonni, fideszes aláírással el van látva ez a javaslat, és egyébként meg nem egészen értem, hogy a KDNP mióta minősíti a Fidesznek az akcióit tévedésnek, de mindenesetre lehet, hogy ez egy új pont.

Csak annyit tudok így zárásként hozzátenni, hogy nagyon értelmezhetetlen, ami itt zajlik számomra; racionálisan csak egy értelmét látom, ha önök a következő percekben nem kívánják megszavazni ezt a javaslatot, és ezzel a teljesen értelmetlen felvezetéssel kívánták gyakorlatilag a felmentést megadni önmaguk számára. A helyzet az – és ez most az én véleményem –, hogy felmentés ez alól nem létezik. Aki ezt nem szavazza meg, az magára vállalja annak a felelősségét, hogy nem kíván elég forrást biztosítani a gyermekek és a várandós édesanyák táplálására minden egyes évben. És itt nem azt nézzük, hogy mi volt tavaly meg mi lesz jövőre, meg mi van idén, ez hosszú időkre szólna, és arról szólna, hogy hosszú távon ebben az országban ne legyen éhezés.

Tudják, önöknek volt egy elődje: MSZP-kormányának hívták, utána jöttek önök; a probléma az valóban nem most kezdődött, viszont a szegénységi mutatókkal nem lehet viccelni. Gyakorlatilag – és akkor most én is hadd idézzek egy statisztikát, TÁRKI kutatás – 22 százalékos a szegénységi kockázat a gyermekek körében, és ez azt jelenti, hogy minden ötödik, egy ilyen országban élünk. És a gyermekéhezés pedig szerintem nem egy olyan dolog, amiben számháborút kell folytatni, hanem amiben egyértelmű kötelezettséget kell felvállalni – nyolcból heten, aki megtette, eddig a Fidesz is köztük volt –, inentől kezdve nem értem, hogy itt mi történik, hogy miért ilyen méltatlan módon kell kifarcolni ebből a kezdeményezésből.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselőtársunké a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégek! Megköszönöm én is a civilek munkáját. Azt gondolom, csatlakozva az előttem szólókhoz, a kormánypárt részéről hangsúlyozni kell, hogy folyamatban lévő ügyet hoztunk be, tehát egy kicsit átléptük a kormány és a civilek egyeztetését, amely azt gondolom, hogy jó irányban halad és a legjobb szándékkal van kikövezeve.

Ugyanakkor azt gondolom – az önkormányzatokról és általában a szociális ellátásokról szólva –, hogy amikor a 2015-ös költségvetést terveztük, akkor forintra pontosan plusz 5 milliárddal többet terveztünk be 2015-re az önkormányzatok szociális segélyezésének összegére, mint az volt 2014-ben. Tehát nem igaz az a hír, hogy az önkormányzatoknak kevesebb pénzből kell az úgynevezett helyi segélyt,

települési segílyt megállapítani, mert az eltörölt 5 segílyre fordított összeg, állami támogatására fordított összeg megegyezik, még plusz 5 milliárd is oda van téve. Tehát azt gondolom, hogy igen, hétvégén, szünetekben az önkormányzatoknak is oda kell figyelni a lakosaira, az önkormányzatoknak is – akár az állami bevételből, akár a saját bevételükből –, gondoskodni kell a helyi társadalom résztvevőiről, gyerekeiről.

Ugyanakkor viszont együttműködés van a kormány és az önkormányzatok között, hogy azt a jó utat, amelyet Szabó Timea képviselő asszony is elfogadott, hogy történnek intézkedések, pozitív intézkedések a kormány részéről, és 83 százalékra emelkedett annak az összege, amely a gyermekékezés felszámolására fordítódott 2010-től '15-ig, ha mindent összevetünk, bele vesszük az ingyenes tankönyvet és egyéb juttatásokat is.

Azt gondolom, hogy a családról való gondoskodásnak van egy másik oldala, amire a kormány, ellentétben az ellenzékkel, „segély helyett munkát” programban azt a fajta erőforrást akarja megerősíteni, aminél nem tiszta segílyből kell eltartani a családot a családfőnek, hanem megpróbálunk munkán keresztül adókedvezmények formájában, vagy akár közfoglalkoztatás szervezésével a család erőforrására is odafigyelni. Meg tudom erősíteni Révész Máriusznak azt a gondolatát, de szerintem mindenki tudja, hogy az intézményi jogviszonnyal rendelkező gyerekek mindegyikének joga és kötelessége és lehetősége van az étkezésre, a szociálisan rászorultak pedig teljesen ingyenesen kapják ezeket. Úgyhogy azt gondolom, hogy a kormány valóban jó úton halad, ne szakítsuk meg azt a folyamatot, amit a kormány a civilekkel tárgyalt ebben a témában; megköszönve még egyszer az eddig elvégzett munkát a gyermekékezés felszámolásához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ha nincs több hozzászóló, akkor még az utolsó képviselői hozzászólónak adnám meg a szót. Révész Máriusz jelentkezett, és még Harrach Péter most. Parancsoljanak!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Amikor Szél Bernadett az előbb azt mondta, hogy a statisztikai adatok, tények, amiket felsoroltam, azok teljesen érdektelenek, akkor gyakorlatilag sikerült kimondania, hogy ennek a vitának (*dr. Szél Bernadett: Nem mondtam.*) – ezt mondtad, de rendben van – miért nincs az égvilágon semmi értelme. Ez a vita egyébként valójában nem arról szól, mint amiről itt beszélünk, ez egy igazi pártpolitikai összeecsapás, és az a szomorú, hogy ebben az ügyben igen rossz példát mutatunk a civileknek, akik idejöttek, csinálták, és látják azt, hogy egy bizottsági ülésen a javaslatukról egy ilyen vita alakul ki, ez mindenképpen szerencsétlen. Tehát, amikor egy képviselő azt mondja, hogy azok a tények, azok a statisztikai adatok, költségvetési adatok, amiket én mondtam, azok teljesen lényegtelenek és nem érdemes vitára, nincs tovább; tehát itt bizonyosodott be, hogy a parlamentnek miért nem érdemes vitatkozni erről.

Mivel egyébként a javaslattal nagyjából, 95 százalékban egyetértek, én ebben az ügyben egyébként tartózkodni fogok az elkövetkező időszakban. Nem látom semmi értelmét, hogy a parlamentben három vagy öt órán keresztül ilyeneket vágjunk egymás fejéhez, miközben egyébként az ügy halad előre, és azt gondolom, hogy az elkövetkező időszakban egyébként továbbra is haladni fog. Azt hiszem, hogy ha 1990 óta a kormányok ilyen szinten foglalkoztak volna a gyermekékezés visszaszorításával, mint ahogy mi az elmúlt években, akkor sokkal kisebb lenne a probléma.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harrach Péter képviselőtársunk kért szót.

HARRACH PÉTER (KDNP): Révész Máriusz elvette előlem a mondanivalómat, azért megerősítem. Most mindenki látta, hogy ezt a témát pártpolitikai szintre vinni az a témával szembeni tiszteletlenség, ezt egyértelműen a hatékony és az intézkedésekre képes kormány, és a civil kezdeményezés közötti együttműködés területén lehet megoldani. Aki már volt kormánytag közülünk – azt hiszem, ketten vagyunk itt –, az nagyon jól tudja, hogy nem a parlamentben dőlnek el ezek a kérdések, hanem a kormányban. És ha már a parlamenti pártok közötti vita folyik, azért hadd jelentsem ki azt, hogy ebben a teremben két olyan ember ül, aki sokat tett a gyermekétkeztetésért; az a kettő, aki volt szociális bizottsági elnök és szociális miniszter, és ezek után számunkra ilyen megjegyzéseket tenni, az enyhén szólva érthetetlen. Tehát azt javaslom, hogy a hatékony intézkedést biztosító kormányzati civil együttműködés területére vigyük ezt a témát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Átadnám Kovács József alelnök úr társamnak az ülés vezetését, és szót kérnék.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József alelnök átveszi.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadnám a szót Selmeczi Gabriella elnök asszonynak.

DR. SELMECZI GABRIELLA elnök (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Horgas Péter úr úgy fogalmazott a hozzászólásában, hogy még ma el kell kezdeni a munkát. Az a munka, amiről most itt beszélünk ezen a bizottsági ülésen is, az évek óta folyik. Minden párt minden egyes képviselője egyetért abban, hogy a gyermekszegénység területén nagyon sok tennivaló van. Mindannyian, akik képviselők vagyunk, vagy már önkormányzatokban dolgoztunk, ezt a munkát tulajdonképpen már az első pillanattól kezdve elkezdtük, folytatjuk, mert ismerjük ezt a problémát, tehát ez a munka folyik.

Abban is egyetértünk nagyon sok képviselőtársammal, hogy egy irányba gondolkodunk, tehát, ha megnézzük a célt, akkor a célban mindenki egyetért, ez pedig az, hogy Magyarországon fel kell számolni a gyermekszegénységet. Az eszközökben lehetnek viták, de megmondom őszintén, hogy az eszközökben itt én nagy vitát nem tapasztaltam. De ha már az eszközökről van szó, akkor itt hadd dobjam egy kicsit vissza a labdát a civileknek, és talán az ellenzéki képviselőtársaimnak is. Például albizottságban a civilek, szakemberek által a kormánnyal folytatott munkában olyan kérdésekkel is foglalkozhatnának, hogy akkor, amikor a költségvetésben nagyon sok pénz van ezekre a célokra, akkor amikor a jogszabályok lehetővé teszik azt például, hogy a rászoruló gyermekek nyáron térítésmentes, azaz ingyenes közétkeztetésben részesülhessenek, akkor hogy a csudába van az, hogy még mindig van olyan rászoruló gyermek, aki nem jut hozzá mondjuk, a nyári szünetben ahhoz az élelmiszersomaghhoz, ami egyébként a rendelkezésére állna. *(Szabó Tímea közbeszólása.)* Szeretném végigmondani. Tehát ezek lennének az igazán izgalmas kérdések, hogy törvényhozás szintjén ezekre nehézkes a válasz, ezt végrehajtói szinten kell megfogalmazni. Tehát Harrach Péter képviselőtársam arra célzott, hogy mi itt a törvényhozói hatalom vagyunk, a végrehajtásnál kellene szerintem még intenzívebben foglalkozni ezekkel a kérdésekkel.

Révész Máriusz képviselőtársam erre már hozott példát, hogy náluk az önkormányzatban hány rászoruló gyermek nem veszi igénybe nyáron azt a lehetőséget, hogy ingyenes közétkeztetésben részesüljön. Idén nyáron, ha jól olvasom: 2015-ben, 35 millió forint maradt meg a kasszában, ami ott áll, ott volt

rendelkezésre, és nem vették igénybe az önkormányzatok, illetve a családok. Csak mondom, nem kell aggódni, nem veszik el az pénz, mert erre még mindig lehet pályázni, és például a téli időszakban, a téli szünetben, ez ugyanúgy a gyermekétkeztetés célját fogja szolgálni.

Itt nagyon sokan beszéltek már arról, hogy nemcsak a kormány, hanem a Magyar Országgyűlés pártjai, képviselői mennyi minden intézkedést, törvényt fogadtak el annak érdekében, hogy a gyermekszegénységet felszámolják, és segítsenek a családok helyzetén. És azt hiszem, hogy ezt azért tartotta mindenki fontosnak megemlíteni, hogy ezzel is bizonyítsuk azt, hogy nem az a helyzet, hogy most mi rácsodálkozunk egy problémára és bennünket noszogatni kellene, hogy ezt oldjuk meg, hanem a helyzet az az, hogy tisztában van mindenki – kormánypárti és ellenzéki képviselő – a helyzettel és a munka folyik, évek óta folyik. Csak felsorolásszerűen. Ugye, itt alapvetően a közétkeztetésről beszéltünk. Beszéltünk arról, hogy a bölcsődében és az óvodában ingyenes a közétkeztetés. Nem említettük, de hadd mondjam el, hogy az iskolásoknak több mint a fele ingyenesen étkezik az iskolákban. Elhangzott az is, hogy elindult az ingyenes tankönyv program, az iskolákban tanulók évről évre egyre többen ingyen fognak hozzájutni a tankönyvekhez.

Engedjék meg, hogy csak egy mondat erejéig megemlítssem azt, hogy az adórendszerünk támogatja a családokat, támogatja a gyermekvállalást. Kiterjesztettük ugye, 2014 januárjától az adókedvezményeket, már a járulékokból is igénybe lehet venni; ez praktikus azt jelenti, hogy 3-4 gyermeknél már igazából nem is fizetnek adót a családok. Ez nagyon nagy segítség volt a szegényebb, szerényebb sorban élő családok számára.

Hadd említsem azt is meg, a statisztikai adatokból kiderül – bár itt megrovásban részesültünk, hogy miért hozunk fel ennyi statisztikai adatot –, hogy a szegénységi kockázati tényezők száma csökken, ez egy tendencia. Még mindig van, és amíg egyetlenegy kockázati tényező is van, addig nem aludhatunk nyugodtan, de a tendencia csökkenő, ezt a Statisztikai Hivatal adataiból lehet olvasni.

Összességében tehát hadd mondjam és ismételjem önmagam, hogy a gyermekszegénység felszámolása nemcsak pénzkérdés, hanem arról is szól, hogy nemcsak az országgyűlési képviselők, tehát a törvényhozók, hanem az önkormányzati politikusok, a civilek és az egyházak is a végrehajtás mikéntjében adjanak tanácsot, nyújtsanak segítséget. Én támogatnék, akár albizottsági szinten is, egy olyan megbeszélést, vitát, ahol előhoznák ezeket a kérdéseket. Csak most zárójelben hadd mondjam el, ahol fel lehet például azt vetni, hogy nyáron az élelmiszer-csomagok milyen módon jussanak el a családokhoz. Be kelljen menni egy intézménybe, ott egyék meg; csomagot kapjanak; kiszállítsuk házhoz? Rengeteg vita, szakmai vita van egyébként, és értékrendi vita is van arról, hogy ez hogy történjen, ebben egy igazi szakmai vitát le lehetne folytatni, ami szerintem segítséget jelentene a törvényhozóknak és a végrehajtóknak is a kormányban.

Összességében a határozati javaslatban megfogalmazottakkal egyetértünk, ezekkel tisztában vagyunk, szerintem a magyar Országgyűlésben egyetlenegy képviselőt sem kell rávenni sem határozattal, sem törvénnyel arra, hogy dolgozzon ezen az ügyön. És a végén még egyszer engedjék meg, hogy megköszönjem a kormánynak és a civileknek is a munkáját, kitartást, és tényleg napi politikamentességet kívánok a további munkához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az ülés vezetését, visszaadom elnök asszonynak.

(Az elnöklést dr. Selmeczi Gabriella elnök átveszi.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A napirend végén visszaadom a szót az előterjesztőknek. Szél Bernadetté a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök asszony. Nézzék, én azt látom, hogy önök mindent elkövetnek azért, hogy a cselekvést elodázzák. De én szeretnék egyvalamit leszögezni. Ez most egy olyan országgyűlési határozati javaslat, ami egy dologról szól, arról, hogy a kormány felvállal egy kötelezettséget arra, hogy senki, aki kiskorú gyermek ebben az országban, ne maradhasson éhesen, ez ennyiről szól. Én tényleg borzasztóan méltatlannak érzem azokat a csúsztatásokat, amik itt folyamatosan zajlanak, de semmi gond, hozzászokhattunk már az elmúlt években. Csak szomorú azt látni, és nemcsak nekem, hanem szerintem a saját szavazóiknak is, hogy még ennél a témánál se tudnak egy kicsit mérsékletesebben viselkedni.

Az a helyzet, hogy néha van olyan pont az ember életében, és van olyan pont az Országgyűlés életében is, amikor dönteni kell arról, hogy előre megyünk, vagy inkább nem csinálunk semmit, vitatkozunk, beszélgetünk. Hirtelen szakmai vitákat hiányol a Fidesz-KDNP meg értékrendi viták jönnek elő, meg ilyen, olyan, amolyan mindenféle konzultáció. A helyzet az, hogy ebben az országban gyermekek éheznek, és nem számháborút kell folytatni, hanem tudomásul kell venni azt, hogy ez a probléma nem megoldott, mint ahogy egy csomó másik probléma sem megoldott, de ez egy olyan probléma, ami borzasztóan fájó, és aminek nagyon nem kellene, hogy így legyen.

És mondok én önöknek valamit. A miniszterelnök volt az, aki azt mondta – miután bevezették az ingyenes étkezést az intézményekben –, hogy a gyermekszegénység problémáját szerinte zárójelbe lehet tenni. Akkor ez az a pont, amikor mondjuk ki, hogy nem, nem, nem lehet zárójelbe tenni, mert a gyermekszegénységben a gyermekekezés az a nulladik, az az első lépés. És itt van még rengeteg más tennivaló az önök tárcájának és az egész kormánynak, de most nem is erről beszélünk, hanem csak arról, hogy ezek a gyermekek és ezek a magzatok ne éhezzenek. És őszintén nem értem, hogy a KDNP milyen pálfordulásokon esik keresztül hétfőről-keddre és keddről-szerdára; az egyik pillanatban minden fontosabb neki annál, minthogy azt mondja, hogy igen mi ezt felvállaljuk, a másik pillanatban meg kiáll a gyermekekért és a magzatokért. Önök ezt hogy tudják összerakni magukba?

És hogyha pártpolitikai csatározást szeretnének, azt le tudjuk játszani, de a plenáris ülésen; ez most egy szakbizottsági ülés, ahol semmi másról nincsen szó, mint arról, hogy ezt a teljesen egyértelmű javaslatot, ami arról szól, hogy gyermekek és magzatok ne éhezzenek az országban – és a magzathoz nyilván a várandós édesanyát kell megfelelő táplálékhoz juttatni – ez átmenjen a magyar Országgyűlésen.

És nem értem ezeket az akrobata mutatványokat, amit a Fidesz-KDNP itt most művel, nem kell ez már. Mondják azt, hogy igen, nem, vagy tartózkodom, derüljön ki az önök állásfoglalása, derüljön ki, hogy egyszer az életben a Fidesz-KDNP hajlandó-e kormányként viselkedni, és azt mondani, hogy képes vagyok a saját hatalmi arroganciámat zárójelbe tenni azért, mert valami ennél fontosabb. És én ezt kérdezem öntől Harrach úr, fontosabb-e önnek a gyermekek és a várandós édesanyáknak a táplálása, mint a KDNP-nek és a Fidesznek a saját hatalmi arroganciája, erről szól most ez az egész. És nagyon méltatlan volt, amit önök itt műveltek, ne próbálják az ellenzéki pártokat olyan helyzetbe hozni, ami arról szól, hogy mi meggátolnánk ezt a folyamatot. Nem, tisztelt Harrach úr! Mi ezt aláírtuk, mi elmentünk a koncertre is, kiálltunk a színpadra, felvállaltuk, itt vagyunk, és semmi más nem vezet minket, mint az, hogy az Országgyűlés ezt meg tudja szavazni, fel tudja vállalni ezt a kérdést.

Ha megfigyelte egyébként a felszólalásomban még a pártom nevét se mondtam ki, direkt azért, hogy ne irritáljam önt azzal, hogy igen, létezik ellenzék. De a helyzet

az, hogy demokrácia az igen, van kormány és van ellenzék, és vannak olyan pontok, tisztelt Harrach úr, amikor együtt tudunk jó döntéseket hozni, és a helyzet az, hogy önök nélkül ezt nem tudjuk megcsinálni. Úgyhogy nagyon tisztelettel kérem arra, hogy ne kibúvókat keressenek, hanem legyenek kedvesek, vállalják fel ezt az ügyet. *(Harrach Péter: Ez nagyon ízléstelen volt.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Szabó Timea képviselő asszonyé a szó.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót. Tényleg, egészen döbbenetes, ami most itt történt ebben a bizottságban. Mi, akik – ahogy Szél Bernadett is elmondta – a pártunk nevét nem mondtuk ki; többször mondtuk ki azt, hogy a fideszes Csöbör Katalin is aláírta ezt az indítványt, mint a saját pártunk nevét. Ez a végtelen cinizmus, amit itt maguk letoltak ma, az egészen elképesztő és egészen elkésztő. Az, hogy nincsenek érdemi érveik, ezzel szemben arra tudnak csak hivatkozni, hogy ez pártpolitikai csatározás. Nem, mi pont, hogy a közös munkáról beszéltünk, nem mondtuk ki a pártjaink nevét, nem soroltuk fel az érdemeinket; az, hogy maguk itt mindent lesöpörnek, és elkezdenek össze-vissza beszélni. *(Révész Máriusz: Nemzetközi számokat hallottunk.)* Én elmondtam számokat Máriusz, elég sokat, még KSH adatot is; remélem azért a KSH-nak még te is hiszel, az nem nemzetközi adat, az a KSH adata, és az MTA és a Máltai Szeretetszolgálat tanulmánya, hogy ma Magyarországon 50 ezer gyermek éhezik. És azt mondani, hogy csak azért, mert egyébként valóban növekszik a támogatás erre a célra, le van tudva a kérdés, az egy végtelenül aljas dolog, amikor tudjuk, hogy attól még vannak éhező gyermekek Magyarországon.

Mi tényleg próbáltuk itt pártpolitika mentessé tenni ezt a dolgot, és a Fidesz-KDNP az, amelyik megint „nyolc évezik”, megint olyan politikai vádaskodásokkal él, aminek semmi köze a témához. Ha mindenben egyetértünk szakmailag, és azt gondoljuk, hogy valóban közös a feladat, akkor miért nem lehet ezt elfogadni; hiszen azt egyikük sem cáfolta ugye, hogy ez egy létező probléma és dolgozni kell rajta. Akkor fogadjuk el azt a határozati javaslatot, és utána lehet azt mondani, hogy ja, hát egyébként meg ennyi a munka vagy annyi, vagy amennyi. De az, hogy lesöpörjük csak azért, hogy tisztára mossák a kezeiket azzal, hogy önök már itt befejezték a munkát, mert minden rendben van, az elképesztő aljasság. *(Révész Máriusz: Ez felháborító, ezt vond vissza.)* Ma fog a parlament arról szavazni, hogy átvállalja a kormány, vagy az állam már megint az MTVA 40 milliárd forintos adósságát a 80 milliárdon túl.

ELNÖK: Kérem, képviselő asszony, térjen a tárgyra, különben megvonom a szót.

SZABÓ TIMEA (független): És nincsen pénz erre, és ti „nyolc évezték”, meg azt mondjátok, hogy mennyi volt korábban. Elképesztő aljasság ez.

És akkor arról nem beszélve, hogy mindenki mondja a bölcsődét meg az óvodát. Én egy gesztusként emlegettem ezt az elején, pontosan, hogy érezzük azt, hogy történt lépés. És mi van a 3 év alatti gyerekekkel? Mi van a 2 év alatti gyerekekkel, akik nem járnak intézménybe? Mi van azokkal, akik be se jutnak bölcsődébe, mert nincs elég bölcsődei férőhely? *(Révész Máriusz: Nincs értelme vitatkozni.)* De van értelme vitatkozni, mert akkor számokat mondok. Én tudom, hogy nektek nincs értelme vitatkozni akkor, amikor már elkezdünk tényeket mondani. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nincs ezzel probléma, szavazzátok meg.)*

ELNÖK: Elnöki jogkörömnél fogva, a vitát lezárom. Képviselő asszony, fejezze be a mondatot. Köszönöm szépen.

SZABÓ TIMEA (független): Azt fogom befejezni. És elnök asszony javasolta azt, hogy jöjjön létre egy albizottság? Nem kell albizottság, itt van az a papír, amivel közösen megkezdhetjük a munkát. Nem kell elterelni a figyelmet és a munkát arról, hogy mi a feladat előttünk, ezt a határozati javaslatot kell elfogadni, és nem mellébeszélni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Bangóné Borbély Ildikó jelzésére:)* Elnézést képviselő asszony, csak nem határoztuk meg, kaptam jogi segítséget az elején, hogy előterjesztőként szól hozzá.

A vitát lezárom. Albizottság létrehozására javaslat ezen az ülésen nem hangzott el.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki ezt az országgyűlési határozati javaslatot, magát a tárgysorozatba vételt támogatja. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2. Ki az, aki tartózkodott? 6 tartózkodás. A bizottság a határozati javaslatot nem vette tárgysorozatba.

Köszönjük szépen a meghívottaknak a részvételt.

A második napirendi pontunkra kerül sor.

b) A gyermekvállalás és a munkavállalás kedvezőbb összehangolását segítő intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/6509. szám) (Szelényi Zsuzsanna (független) képviselő önálló indítványa)

Második napirendi pontunk a gyermekvállalás és a munkavállalás kedvezőbb összehangolását segítő intézkedésekről szóló határozati javaslat, szintén döntés a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és az előterjesztő képviselőjében Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony a szó.

Szelényi Zsuzsanna előterjesztői hozzászólása

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Egy másik fontos kérdést szeretnék a bizottság figyelmébe ajánlani a határozati javaslatom kapcsán, amelyet benyújtottam a parlamentnek. Ez a határozati javaslat azt célozza, hogy a gyerekvállalás és a munkavállalás harmonikusabban történhessen meg a családok életében. Azt gondolom, hogy olyan téma ez, ami közös érdeklődésre tart számot, hiszen nyilvánvalóan mindannyiunknak az a célja, hogy Magyarországon minél több gyerek szülessen, minél kedvezőbb körülmények között lehessen gyerekeket nevelni, ugyanakkor a családok anyagi helyzete javulhasson, és nyilvánvaló módon a nemzetgazdasági szempont is javuljon.

Kicsit furcsa a munkavállalás, a családi feladatok egyeztetéséről beszélni akkor, amikor Magyarországon ugye, több tíz év óta már a nők dolgoznak, de valójában tudjuk, hogy ezek a kondíciók még mindig nem elég támogatóak, és valóban az a helyzet, hogy Magyarországon nagyon kevés gyerek születik, és nagyon kevés nő is dolgozik. Tehát bizonyos értelemben egy olyan fura helyzet áll elő, hogy sem gyerekek nem születnek, sem a nők nem tudnak eléggé jól dolgozni, tehát valami biztosan nincs rendben, ezért Magyarországon ennek a kérdésnek a napirendre vétele és folyamatos javítása, fejlesztése állandó odafigyelést igényel.

A különböző kormányok évtizedek óta – ez a mostani jelenlegi kormány is – szokott foglalkozni ezzel a kérdéssel, és általában azokkal a módszerekkel próbálja ezt

a harmóniát megjavítani vagy elősegíteni, hogy a nőknek vagy valamiféle készpénzes támogatást vagy valami másféle támogatási formát szokott felajánlani annak érdekében, hogy jobban tudjanak gyerekeket is nevelni meg dolgozni is. Valamilyen oknál fogva, amikor ez a kérdés felmerül, akkor a gyereknevelésről mindig a nők jutnak eszünkbe, pedig a gyerekek a férfiak gyerekei is, tehát akkor, amikor ezt a harmóniát próbáljuk elősegíteni, akkor értelemszerűen nőkről és férfiakra kell gondolkozni.

Ezért ez a javaslat az eddigi és a jelenlegi gyakorlattal szemben, azt kiegészítve, egy paradigmaváltást próbál meghonosítani Magyarországon; méghozzá olyan típusú paradigmaváltást, ami a világ nagyon sok országában már jól működött. Nevezetesen, hogy amikor a gyereknevelés és a munkavállalás harmóniáját akarjuk elősegíteni, ne csak a nőkről gondolkozzunk, hanem a nőkről és a férfiakra, mint a család alkotó elemei, nyilvánvalóan meghatározó szereplői, a szülőkről közösen gondolkozzunk.

A javaslat, amelyet tettem, alapvetően egy olyan paradigmaváltást javasol, amiben nemcsak kétkeresős családmódról beszélünk, mint Magyarországon már sok tíz év óta, hanem két keresőként gondoskodó családról, ami alapvetően arról szól, hogy a férfiakat is szülőnek tekintjük nemcsak elvi szinten és nemcsak szóban, hanem a valóságban is. Olyan három pontot próbál az önök figyelmébe javasolni, ami Magyarországon még nincsen valójában végiggondolva, vagy legalábbis szó van róla, de nincsen kormányzati ösztönzőkkel eléggé megtámogatva, és ezért ezek nem működnek.

Az első javaslati pont az, hogy ne csak a nőket támogassuk meg a kicsi gyerekek nevelésében, amit általában szoktunk tenni, hanem a férfiakat is. A világ számos országában bebizonyosodott már, az, hogy a kisgyerekekkel férfiak is otthon maradnak valamennyi időt; az elképesztő jó mindenkinek, magától értetődően nagyon jó a gyerekeknek. A férfiak másképp nevelik a gyerekeket, mint a nők, és ezért az a tapasztalat, hogy a férfiak, ha kisgyerekekkel foglalkoznak, rendkívül jó hatással van a gyerekekre, nagyon jó hatással van a férfi, apa, gyerek kapcsolatokra, és a gyerekek egész életén keresztül végighúzódo pozitív hatásokat gyakorol, vagyis eredményez.

Azt javasoljuk, hogy Magyarországon is – több tucat, vagy jó pár európai országhoz hasonlóan – legyen mód arra, hogy a gyesből vagy a gyedből, tehát nem a szülés utáni pár napról beszélünk, hanem a hosszú szülői szabadságból a férfiak is kivehessék a részüket, ezáltal ők maguk, a gyerekek és értelemszerűen a nők is előnyt tudjanak kovácsolni. Tehát ez az első javaslatom.

A második az, hogy a nappali gyerekelhelyezést jelentős részben meg kell növelni Magyarországon. Ez nagyjából közismeret tárgyát képezi ebben az országban, és a jelenlegi kormány is próbálkozik azzal, hogy megnövelje alapvetően a bölcsődék vagy a bölcsődei jellegű gyerekelhelyezési lehetőségek számát, amelyből mi tudjuk, nagyon kevés van Magyarországon, lényegében egy közepesnél kisebb településen nem állnak rendelkezésre ilyen lehetőségek, ami elképesztő módon megnehezíti, hogy a nők munkát tudjanak vállalni. Ezért több lépést is kell tenni. Az én javaslatom az, hogy ez utalványos formában történjen, aminek az a lényege, hogy ne központilag próbáljuk megmondani, hogy hol kell több bölcsőde, hanem alapvetően a családok igényei határozzák meg, hogy ilyen bölcsőde, családi bölcsőde és hasonló rugalmas intézményeket, kicsi létszámú intézményeket hol hozunk majd létre.

A harmadik javaslatom az pedig megint csak látszólag egy lerágott csont, a rugalmas munkafarmák bevezetésének a kiterjesztése. Ezekre elvileg Magyarországon is van mód, de lényegében nincsenek hozzá értelmes ösztönzők rendelve, ezért ezek egyszerűen nem működnek. Annak érdekében, hogy ezek az alapvető lépések megtörténjenek, ösztönzőket kell létrehozni. Jelen pillanatban számos törvény van,

ami lehetőséget biztosít mind az apák otthonmaradására a kisgyerekekkel, mind a rugalmas munkaformára, és a bölcsődék létrehozására is vannak lehetőségek. De a lehetőség az önmagában nem hoz létre változást, mint ahogy Magyarországon sem jött létre semmiféle változó gyakorlat; ebből látszik, hogy a lehetőség, ha nincsen megtámogatva ösztönző rendszerrel, akkor egyszerűen nem működik.

Ezeket a javaslatokat szeretném, ha a parlament napirendjére tűznék; ez a javaslat egy viszonylag általános javaslatot tesz a parlament számára. Természetesen az Együttnek egy nagyon konkrét javaslatcsomagja is van e mögött, ami egy vita csomag, amit nagyon szívesen részletesebben is megbeszélhetünk, de azt gondolom, hogy ebben a határozati javaslatban olyan dolgok vannak leírva, ami alapvetően támogatható, hiszen ez nem pontos hónapokat nevez meg, nem konkrét összegeket nevez meg, nincsenek benne nagyon részletes szabályozások. Alapvetően azt a szempontrendszer emelné a parlament napirendjére, hogy akkor, amikor a családok gyermekvállalását és a munkavállalást próbáljuk összehangolni, akkor ne kizárólag a nőkre fókuszáljunk, mert az édesapák is szülők. És azért, mert tudjuk a gyakorlatból, a magyar gyakorlatból is, hogy ha alapvetően a nőkre fókuszálunk, mint a gyermeket nevelők, plusz a háztartási munkát is ők végzik, és még dolgoznak is, akkor rendkívüli hátrányok érik őket, amit a szakirodalom az anyaság csapdájának nevez. Ami azt jelenti, hogy a munkaerőpiacon a nők rendkívüli módon leértékelődnek, és ez az egész életükre jelentős hatást gyakorol onnantól kezdve, hogy nehezen tudnak utána munkát találni, a képzettségükhöz képest sokkal alacsonyabb színvonalú munkát kell egész életükben végezni, kevesebb pénzt keresnek a munkájukért, mint a férfiak, kevesebb a nyugdíjuk és öreg korukra sokkal szegényebbek.

Valójában a helyzet az, a napi gyakorlat, hogy a nők, akik egyébként egy ponton az életükben általában dolgoznak, miután rájuk nehezedik a gyermek, a kicsi gyerek nevelésének lényegében minden terhe, ebből kifolyólag hátrányt szenvednek a munkaerőpiacon.

Az ösztönzőkre szeretném még egyszer felhívni a figyelmet. Tehát a jelenlegi magyar törvényes gyakorlatok nem támogatják, nem helyezik előnybe ezeket a gyakorlatokat, ezek ezért nem működnek.

Hogy mi minden változna, ha ez a javaslat, amit most benyújtottam, napirendre kerülne, és ennek megfelelően a kormányzat magatartása lehetőségei változnának, nyilvánvaló módon a családok egy stabilabb biztonságosabb egzisztenciális viszonyokhoz tudnának jutni. Ugye, azt azért tudjuk ma, hogy a nők nagyon jól keresnek, sokszor a nők keresnek jobban, mint a férfiak; a nők munkavállalási esélyei a munkanélküliség után jobbak, tehát a női munkaerő a családok számára is nagyon fontos, nemcsak az ország számára, tehát alapvetően egzisztenciálisan stabilabbá válnának a családok. Nyilvánvalóan a nők, a magasan képzett nők tehetségét a férfiakéhoz képest a családok, és Magyarország jobban ki tudná használni. Magától értetődően igazságosabbak lennének a nemi szerepek a családokon belül és az országban is, ami természetesen önmagában álló cél is, azon kívül még nagyon hasznos is. Magától értetődő, hogy ha több nő dolgozik megfelelő, kényelmes, harmonikus gyerekvállalás mellett, harmonikus körülmények között, az az országnak is jó, mert alapvetően nagyobb GDP termelődik.

Nemzetközi tapasztalatok szerint, ahol harmonikusabbak a családon belüli szerepek és a munkavállalás lehetőségei, alapvetően több gyerek születik, ami azt gondolom, hogy abszolút fontos szempont – már a mai ülésen is többen beszéltek erről, és összességében a társadalmi elégedettség és a boldogság is magasabb lenne akkor, ha kiegyensúlyozottabbak lennének ezek a bizonyos szerepek. Összességében jobb lenne a gyerekeknek, jobb lenne a férfiaknak, jobb lenne a nőknek, ami nagyjából már az egész magyar lakosságot érinti.

Azt gondolom, hogy ez a javaslat teljes mértékben összhangban van azzal a parlament által pár hónappal ezelőtt elfogadott stratégiával, ami a női méltóság javítását tűzte ki célul; ez teljes mértékben azzal harmonizál, ha úgy tetszik, ahhoz járul hozzá. De nyilvánvalóan nincsen női méltóság, ha ehhez a férfiak hathatósan, nemcsak a szavak erejével, hanem a tettek erejével is nem járulnak hozzá. Azt gondolom, hogy ez a javaslat megfelelő ahhoz, hogy mindenki sokkal jobban jöjjön ki belőle: az emberek, gyerekek, nők, férfiak és Magyarország. Köszönöm szépen. Remélem, hogy el fogják fogadni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm Kottáné Baranyi Márta családtámogatási referens asszonyt az EMMI-ből, és kérdezem, hogy kíván-e hozzászólni.

Kottáné Baranyi Mária családtámogatási referens (EMMI) hozzászólása

KOTTÁNÉ BARANYI MÁRIA családtámogatási referens (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. Elnézést, egy kicsit be vagyok rekedve, de igyekszem hangosan beszélni.

Néhány szóval szeretném alátámasztani a képviselő asszonynak ezeket az elveit, hogy a gyakorlatban a kormány és a kormányzati célpolitika igazából ezeket az irányokat szabta meg célul, és mi, mint az EMMI-ben dolgozó Család- és Népesedéspolitikai Főosztály, illetve az Államtitkárság folyamatosan ezeknek a céloknak a megvalósításán dolgozik. És szeretném emlékeztetőül elmondani, hogy a család és a munka összeegyeztethetősége terén talán az első és legnagyobb lépés a gyed extra program bevezetése volt.

És ha a férfiakról van szó, akkor meg kell említenem és ki kell emelnem, hogy mind a gyermekgondozási díj, mind a gyermekgondozást segítő ellátás a jövőben – korábban még ugye, gyermekgondozási segély –, illetve a családi pótlék vagy a gyermeknevelési támogatás is, a törvényes képviselő jogosultsági feltételeit szabja meg. Tehát igazából kimondottan apának és anyának is lehetősége van arra, hogy ezekkel az ellátásokkal éljen, ezek személyi döntés függvényei. Ha megengedik, én hoztam néhány statisztikát, mert úgy gondolom, hogy egy intézkedéscsomag sikerét az mutatja, ha a statisztika számunkra megmutatja, tehát szám szerint is látjuk, hogy mennyire vált ez be a magyar gyakorlatban.

2014 előtt a kisgyermekes szülőknek, itt az édesanyáknak és az édesapáknak is, választási lehetőségük volt: vagy a munkát válasszák vagy a családtámogatási ellátást – e közül választaniuk kellett, a kettőt együtt nem lehetett megvalósítaniuk. A gyed extra ennek vetet véget, ma már 2014 évtől kezdődően akár az édesanya, akár az édesapa otthon maradhat gyermekgondozási díj ellátás mellett a gyermekkel, majd ha ő úgy gondolja, hogy mégis csak munkába szeretne állni, akkor visszamehet teljes munkaidőben dolgozni a munkahelyére, ez az anyát és az édesapát is megilleti. A gyed extra kibővítette azt is, hogy az anyáknak, illetve az apáknak választaniuk kellett korábban, ha több gyermeket neveltek a családban, hogy mely gyermek után vehették igénybe ezeket az ellátásokat, a gyed extra ennek is véget vetett. Ha két vagy három gyermek van a családban, akkor most már minden gyermek után jogosultak ellátásra mindamelllett, hogy mind a ketten – választásuk szerint – éppen visszaállnának teljes munkaidőben és dolgoznának.

Ha megengedik, akkor én hoztam adatokat. A tavalyi év során – a Központi Statisztikai Hivatal adatai, illetve a családtámogatási területről szerzett adatok – 47 ezer szülő részesült az intézkedéscsomag által valamely kedvezményben. Ezen belül 29 ezer szülő volt az, aki gyed és szülő: édesapa és édesanya, ezt a két szót értjük

alatta a jelen jogszabályi környezet szerint is. Gyed és gyed mellett a gyermek egyéves kora után 29 ezer szülő dolgozott, illetve 18 ezren részesültek több gyermek után is ellátásban.

Külön szeretném kiemelni a gyed extra programnak azon intézkedését is, amely a felsőoktatási intézményben lehetővé tette a még tanuló, vagy már végzett hallgatóknak, hogy a gyed extra révén – szintén hallgatókat értünk alatta, az édesanyát vagy édesapát – a felsőoktatásban a jelenleg korábban alkalmazott 28 500 forint helyett most már a garantált bérminimum, illetve a minimálbér 70 százalékának megfelelő összegben lehessenek ellátottak a gyed ideje alatt. Illetve a gyed extra sikere nyomán további kormányzati intézkedések történtek annak érdekében, hogy 2016. januártól ez a gyed extra már ne csak a gyermekek egyéves korától, hanem a gyermekek féléves korától is lehetőséget biztosítsanak arra, hogy az édesanya vagy az édesapa a munka mellett igénybe vegye az ellátást.

A munka és a családi élet összeegyeztetése terén kimondottan cél, hogy a szülő biztonságban tudja a gyermekét. És korábban már elhangzott a bölcsődei napközbeni ellátás, igazából ezt szeretném pontosítani, merthogy a bölcsődei ellátás korábban is támogatott volt, tehát az új Széchenyi-terven belül a regionális operatív programban rendelkezésre állt összeg erre a célra vonatkozóan, és a szolgáltatáshiányos településeken meg is megvalósították, a bölcsődéknek a férőhelyét növelték vagy új bölcsődéket hoztak létre. Az új Széchenyi-terv regionális operatív programján belül, 2010 és '15 év között, az első félév végéig 7 régióban 203 szervezet több mint 28 milliárd forintból 6000 új bölcsődei férőhelyet hozott létre és 4900 meglévő bölcsődei férőhely újult meg, illetve ezt korszerűsítették. 2010 és '14 év között összesen a bölcsődei férőhelyek száma 47 ezerre tehető.

Terveink szerint 2018 évig ez a 47 ezres férőhelyszám 60 ezerre lesz növelhető, ugyanis a kormány 2015. május 13-ai ülésén megállapította, hogy létre kell hozni egy olyan rugalmas rendszert, egy olyan támogatási rendszert kell kialakítani, amely pontosan a gyermeknevelést és a munka összhangját biztosítja az irányban, hogy a szülők munkát tudjanak vállalni úgy, hogy a gyermekeiket nappali ellátású intézményekben biztonságban tudják. Ezért jelenleg is folyamatban van a gyermekek napközbeni ellátásáról szóló törvény átdolgozása, ahol kimondottan ezt a célt tartjuk preferáltnak és próbáljuk a gyakorlatba átvezetni. Ugye, eddig kötelező jelleggel a 10 ezer lakosságszám fő fölött volt kötelező bölcsődei ellátást üzemeltetni; ennek a törvénynek – ami már a közigazgatási államtitkári egyeztetést is megjárta – a fő központi eleme pontosan az, hogy a 10 ezer fő alatti településeken is lehetőség legyen, természetesen pontosan kiemelve azt, hogy a szülők igényei szerint is lehetőség legyen bölcsődei intézmények létrehozására.

2012. január 1-jétől a munka törvénykönyvének pedig egy jelentős módosítása valósult meg, amikor a fejenként járó 2 naptól 7 napig terjedő pótszabadság mértéke, ami korábban csak úgy valósulhatott meg, hogy az a szülő vehette igénybe, aki a gyermekek nevelésében nagyobb szerepet vállal, kiterjesztettük arra a szabályozásra, hogy mind az anya, mind az édesapa igénybe tudja venni a pótszabadság mértékét. Ugyancsak ezzel egy időben valósult meg, hogy a gyermekek születése esetén az úgynevezett apanap az eddig az édesapát megillető 5 munkanap helyett, az ikergyermekek esetén a törvény által kiterjesztésre került ez az 5 nap 7 munkanapra növelése. Ez kimondottan az édesapákat megillető munkaidő kedvezmény volt, és ki szeretném hangsúlyozni, hogy a pótszabadság mértékét most már ugye, 2012. január 1-jétől mindkét szülő igénybe veheti.

13' január 1-jétől lépett életbe a munkahelyvédelmi akcióterv, ami megint csak a kisgyermekes szülőket támogatja, itt édesanyát vagy édesapát értünk, ebben nem tesz különbséget; ahol most már 2015-től a részmunkaidőben dolgozó kisgyermekes

szülők után havi bruttó 100 ezer forint keresetösszegig vehető igénybe adókedvezmény. És szintén 2012. január 1-jétől, a 3 év alatti gyermeket nevelő szülőknek, a munka törvénykönyve szerint a munkáltató, ha a szülő: édesanya vagy édesapa úgy dönt, hogy részmunkaidőben szeretne munkát vállalni, köteles ezt elfogadni, és azt a részmunkaidőt számára biztosítani. 2015 óta ugyanezen intézkedéscsomag pedig kiterjesztésre került a 3 vagy több gyermeket nevelő szülők esetében az ő gyermekük 5 éves koráig.

Én ezeket a számokat szerettem volna előadni azoknak a felvetéseknek az alátámasztására, ami a férfiak és a nők közötti kiegyensúlyozott hangsúly megteremtését, és a gyermekvállalásban a szerepük egyenlőként történő viselését mondta képviselő asszony. Ugyanis mindegyik kormányzati intézkedéscsomagban különösen hangsúlyos volt az, hogy ez a szülőt illesse meg, ne csak a nőt, és ez így is valósult meg a '10 és '15 év közötti időszakban, tehát az eddigiekben is, és valószínűsíthető, hogy a továbbiakban is így fog. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen főosztályvezető asszonynak. Kérdezem a képviselőket, hogy ki szeretne hozzászólni. *(Jelzésre:)* Révész Máriusz, utána Novák Előd.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az előbb láttuk, az, hogyha valamiben egyetértünk, az nem tudja megakadályozni azt, hogy késhegyre menő parázs vitát ne folytassunk le. Remélem, a résztvevőket ismerve, hogy itt azért egy kicsit konstruktívabb beszélgetésre, megbeszélésre, vitára lesz lehetőség, mint az előző témánál.

Az az igazság, hogy amit Szelényi Zsuzsa képviselő asszony leírt, azzal tulajdonképpen szinte teljes mértékben egyet lehet érteni. Van azonban egy-két dolog, amire szeretném a képviselő asszony figyelmét felhívni, lehet, hogy nem tud róla. Van az az alapvetés, hogy ha megnézzük az európai országokat, hogy hol születik kevesebb és hol születik több gyerek, akkor azt látjuk, hogy azokban az országokban születik több gyermek ma Európában, ahol az édesanyáknak a munkavállalása, tehát a munka és a gyerekvállalás, összeegyeztethető. Azok a típusú országok, akik bizonyos értelemben mondhatjuk azt, hogy konzervatívabb típusú családmódot követnek, ezekben az országokban egyébként a gyermekvállalás alacsonyabb, tehát a termékenységi ráta kisebbnek tűnik.

Én kaptam a megbízást miniszterelnök úrtól az előző kormányzati ciklusban, hogy egy programcsomagot dolgozzunk ki, ami demográfiai tekintetben megpróbálja előmozdítani az országot, és ugye, azt írta Szelényi Zsuzsanna képviselőtársunk, hogy olyan törvényeket terjesszünk a parlament elé, ami segíti a gyermekvállalás és a munka összeegyeztethetőségét – tudományos eredményekre, nemzetközi gyakorlatokra alapozva – és hatékony megoldást nyújt. Tehát csak szeretném jelezni, hogy felállt egy munkacsoport, szerintem az ország legkiválóbb szakteknitelyei voltak benne, mint Spéder Zsolt, a Népesedéstudományi Kutatóintézet igazgatója vagy Kapitány Balázs, ennek a kutatóintézetnek a helyettese, a Nagycsaládosok Országos Egyesülete, a népesedési kerekasztal képviselői, tehát nagyon sokan részt vettek, és egy nagyon komplex csomagot nyújtottunk be. És valóban számba vettük, hogy a gyermekvállalásnak milyen akadályai vannak Magyarországon, és az egyik fő akadály az egyébként valóban a gyermekvállalás és a munka összeegyeztethetősége volt. Megnéztük a nemzetközi gyakorlatokat. Spéder Zsolték mindenről el tudták mondani, amikor az adott országban bevezettek egy-egy lépést, hogy annak milyen következményei lettek.

És főosztályvezető asszony itt elsorolt nagyon sok mindent, nagyon sok eredményt, ami egyébként az elmúlt években ennek érdekében történt. Tehát a gyed extrának az egyik fő indoka az éppen az volt, hogy a munkavállalást és a gyermekvállalást összeegyeztethetővé tegyük. Kellott bizonyos vitákat lefolytatni párton belül is, még édesanyámmal is nagy vitában voltunk, hogy normális-e az mondjuk, hogy valaki megkapja a gyedet akkor is, ha visszamegy dolgozni, hiszen a gyednek az eredeti funkciója egyébként az volt, hogy a kiesett jövedelmet pótolja. Mi azonban azt a döntést hoztuk, szeretnénk, hogy minél aktívabban vegyenek részt a nők a munkaerőpiacon, és ne „büntessük meg” – ezt idézőjelbe mondom – azokat a nőket, akik egyébként a gyermeknevelés mellett munkát is kívánnak vállalni, sőt bizonyos mértékben kedvezőbb helyzetbe is hozzuk őket. És az a tapasztalat – amit Szelényi Zsuzsanna képviselőtársunk is elmondott –, hogy abban az esetben, ha túlságosan sok időt tölt egy édesanya a munkaerőpiactól távol, akkor ebben az esetben nehezebben tud visszatérni, megszakad a karrierpályája és nehezebben tud utána érvényesülni, munkát vállalni, előrehaladni.

A magyar kutatások is azt bizonyítják ezen a területen, hogy miközben 10-15 évvel ezelőtt az asszonyok úgy gondolták, a gyermeket vállaló édesanyák, hogy három évet szeretnének otthon maradni a gyermekkel, most már gyakorlatilag a döntő többség, tehát az átlag, nagyjából azt gondolja, hogy két évet szeretne a gyermekkel otthon tölteni és hamarabb szeretne visszamenni dolgozni, tehát van egy társadalmi szemléletváltás is a kutatások szerint. Ráadásul az a rendszer, ez a gyed, gyesre épülő rendszer – még azt is el kell mondani – gyakorlatilag ösztönözte azt, hogy két testvér születése között a távolság nagy legyen, és Európában a két testvér megszületése közötti időszak egyébként Magyarországon volt a legnagyobb. Biztosak vagyunk abban, hogy az a rendszer, amit életbe léptettünk, ezt a távolságot majd szép folyamatosan fogja csökkenteni.

Főosztályvezető beszélt arról, hogy az egyetemistákra is kiterjesztettük. Ennek is a filozófiája az volt, hogy ne döntse el a kormány, hogy melyik életutat támogatjuk, hogy abban az esetben, ha valaki egyetem, vagy egyetem után közvetlenül vállal gyermeket, az csak gyesre legyen jogosult, és az a kormány által támogatott életpálya: hogy egyetem, dolgozik két évet, és utána vállaljon gyereket, és utána már, mivel éppen beilleszkedik, akkor mégis egy-két évet hozzátesz. Tehát mi úgy döntöttünk, hogy nem büntetjük azokat a családokat, akik az egyetem alatt vagy közvetlenül az egyetem után vállalják a gyermeküket, és azt gondolják, hogy a karrierpályájukat később kezdik építeni.

Nagyon nagy vita volt a munka törvénykönyv módosítása során is, hogy megvédjük-e a gyedről, gyesről munkahelyre visszatérő édesanyákat, vagy sem. Mi módosítottuk a munka törvénykönyvét, viszont beraktunk egy másik nagyon fontos elemet. Ez a másik nagyon fontos elem az volt, hogy aki gyedről, gyesről visszatér a munkába, azok az emberek vagy azok az édesanyák, döntően édesanyák, egyébként járulégmentesen térnek vissza az első két évben, és a harmadik évben fél járulékot fizetnek. Majd annak a csomagnak az eredményeképp, amit letettünk az asztalra, ezt megtoldottuk egy-egy évvel, és három évig járulégmentesek, és két évig fél járulékot fizetnek. És ha megnézzük, hogy az 1-3 éves gyermekkel rendelkező édesanyáknak hogyan alakul a foglalkoztatottsága, akkor azt látjuk, hogy körülbelül 30 százalékkal növekedett az 1-3 éves gyermekkel dolgozó édesanyák aránya, ami egyébként még mindig rendkívül alacsony, mert 16,5 százalék. De ha belegondolunk, hogy négy évvel ezelőtt 12 százalék volt, akkor ez egy döbbenetes ütemű fejlődés, és biztos vagyok benne, hogy ez az elkövetkező időszakban tovább fog növekedni; és abban bízom, hogy szerintem itt a kormányzati ciklus végére valahol a 20 százalékot is akár meg fogja közelíteni azoknak az intézkedéseknek a következtében, amit megtettünk.

Kisgyermek napközbeni ellátása. Szintén szívünkben beszélt, vagy egyébként írt Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, a kormány foglalkozik ezzel. Most egy kicsit galád módon néhány nappal ezelőtt azzal a címmel jelentek meg az internetes portálon a hírek, hogy a kormány megszünteti a családi napköziket, és akkor mindenki szörnyülködött. Igazán arról van szó, hogy a családi napköziknél, mivel az óvodai ellátás kötelező, a családi napközik döntően a bölcsődés korosztályra lesznek célozva, tehát családi bölcsődék lesznek; és szintén a javaslatunk alapján mi ezt munkahelyi napközinek neveztük, hogy lépjen bele egy ilyen új típusú ellátó – most nem tudom, hogy intézménynek hívjam-e vagy lehetőség, szolgáltatási lehetőség. Most örömmel láttam, hogy ezután egy kicsit más néven, de ez szintén bekerül a rendszerbe. És rendkívül fontos, korszakos jelentőségűnek tartom, hogy minden egyes önkormányzatnál, ahol öt gyermekre az igényt bejelentik, ezt az ellátást a kisgyermek – 3 év alatti gyermek – napközbeni ellátását biztosítani kell az önkormányzatnak.

Nőkről és férfiakról. Ez Spéder Zsoltnak a kedvenc témája volt. Gyakorlatilag döntően a skandináv országokban lépett életbe először az a rendszer, hogy nemcsak az édesanyák, hanem az édesapák is igénybe vehették ezt a szabadságot, sőt volt a szabadságnak egy olyan része, amit döntően az édesapák vehettek igénybe. Aztán utána kiderült, hogy még nem tökéletes ez a rendszer, mert az édesapáknak járó szabadságot Finnországban rénszarvasvadász szabadságnak kezdték hívni, ugyanis az történt, hogy az édesapák elmentek nyaralni és a bakancslistán felírt dolgokat valósították meg ebben az időszakban. És akkor tovább tökéletesítették a rendszert, és gyakorlatilag a skandináv országok többségében most ez a rendszer úgy működik, hogy az édesapa akkor veheti igénybe ezt a szabadságot, ami neki jár, amikor az édesanya visszamegy dolgozni. És ennek az az értelme, hogy ha két-három hónapot – ebben az esetben, amikor az édesanya visszamegy dolgozni – az édesapa egyébként otthon tölt a gyerekekkel, akkor újra rendeződnek a szerepek a családban. Ugyanis Magyarországon is az történik, hogy anyuka otthon marad, minden munkát egyébként ellát otthon, majd visszamegy dolgozni és minden munkát ellát otthon. És a skandináv országok azt mondják, hogy abban az esetben, ha anyuka visszamegy dolgozni, és két hónapig apuka otthon van, és minden munkát ellát otthon, ez a két hónap pont elég arra, hogy a szerepek újrarendeződjenek és gyakorlatilag teljesen más státuszba kerül az édesanya a két hónap után.

Szeretném jelezni Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, hogy ez a javaslata a kormány elé lekerült. Vannak olyan pontok még ebből a javaslatból, ami nem került megvalósításra, például az első gyerek utáni támogatás, hogy mást ne mondjak, a kormány ezeket a javaslatokat nem vetette el, de a fontossági sorrend az volt, ami az elmúlt években megvalósult.

Tehát összefoglalva, minden olyan javaslat, amit Szelényi Zsuzsanna képviselőtársunk felvetett, minden ilyen javaslatot ez a munkacsoport - nemzetközi eredményekre, kutatásokra hivatkozva – már letett a kormány asztalára, és nagyon nagyot léptünk előre a gyermekvállalás és a munkavállalás összeegyeztethetősége területén. Hamarosan a parlament elé fog kerülni a kisgyermek napközbeni ellátására vonatkozó törvény, és reménykedem, hogy előbb-utóbb itt az édesapák ügyében, meg a szerepek rendezése ügyében is előre fogunk lépni. Én tényleg azt hadd mondjam, hogy azok a statisztikai adatok, amik rendelkezésre állnak, ugye, rendkívül rövid az az idő, ami a gyed extra óta eltelt, az azért azt mutatja, hogy jó úton járunk és elindult valami. Tehát az a mondat, ami talán a legelején elhangzott, hogy igazán érdemi lépés nem történt – mert sokszor beszélünk róla, hogy nem haladunk előre –, ez szerintem nem teljesen igaz, legalábbis, ha a számokat megnézzük, akkor biztos nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselőtársamé a szó!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony, és köszönöm képviselő asszonynak is, hogy benyújtotta ezt a kitűnő javaslatot. Köszönöm Révész Máriusznak is, nem annyira az előbbi hosszas kifejtését, mert félek, hogy ezt már annak tudatában tette meg, hogy ő maga sem fogja támogatni azt, hogy erről plenáris ülésen lehessen beszélni, és azért is mondta el itt ilyen hosszan, hogy miket tett eddig, azt viszont szeretném megköszönni valóban, amit eddig tett miniszterelnök úr tanácsadójaként. Az már viszont fájó, tegyük hozzá, hogy ezekből a tanácsokból keveset fogadott meg a kormányzat, és nagyon sok kitűnő javaslat van még, ami akár költségvetési hiányra hivatkozva vagy más okból, de nem valósulhatott meg.

Ami a jelenlegi alapvetést illeti, én is csatlakoznék az előttem szóló Révész Máriuszhoz is és Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyhoz is. A magam táborában is egyébként meg kell vívjam azt a harcot az ős, konzervatív szemlélettel szemben. Tehát nemcsak Máriusz az édesanyjával, nekem is kell vívnom a sajátjainkkal, hogy valójában az az alapvetés, hogy a nő csak szüljön, az nem eredményez több gyermeket, épphogy kevesebbet eredményez. Mert nem fogják persze bevallani, ha ezt ilyen erkölcsi magaslatookról prédikálva fogalmazzuk meg és nyilatkoztatjuk ki, nem fogják bevallani, hogy ezért nem vállalnak gyermeket, mert hivatkoznak minden másra, hogy ebbe az országba minek, nincs jövőkép, és ismerjük az érveket. De valójában meggyőződésem, hogy a legtöbben azért nem vállalnak gyermeket, merthogy finoman fogalmazzuk, nem egy pozitív életpályamodellnek tekintik azt, amit sokszor a férjek, a társadalom rájuk akar erőszakolni, hogy fejezzék be a munkát, a közösségi életet, a sportot, a szórakozást és sorolhatnánk még mit.

Ezzel szemben nekünk azt kell mutatni, hogy a gyermekvállalás, ami a legfontosabb – és ahogy mondtam már az előzőekben is, a legégetőbb probléma pedig a katasztrofális demográfiai folyamat –, akkor ehhez minden támogatást meg kell adjunk, ezért meg kell mutassuk, hogy a gyermekvállalás mellett az állam is segítsen. Mi közgondolkozásban is támogassuk a nőket, az anyákat abban, hogy ne járjon lemondással a gyermekvállalás, amellel folytathassák a tanulmányukat, munkát, bármit. Ezért indokolt az, hogy a családbarát felsőoktatástól kezdve az élet minden területén valósítsuk meg, és egyeztessük valóban össze a gyerekvállalást és a munkavállalást is, mint talán a legégetőbb kérdés a szemléletformálás terén.

Örülök ennek a javaslatnak, ugyanakkor el kell ismerni azokat a kormányzati erőfeszítéseket, amik azért történtek e téren, mert történtek előrelépések. Az más kérdés, hogy annak nem nagyon tudunk örülni, ha mondjuk, 1,3-ról 1,4 tizedre nő csak az a termékenységi ráta, ami 2 alatt a nemzethalálhoz vezet. És akkor még nem beszélünk ugye, arról, hogy ez valójában a magyar állampolgárokra vonatkozó 1,3-as vagy 1,4-es adat, ha a magyar embereket nézzük, akkor az bizony 1 alatt van ugye, a nem hivatalos adatok szerint. Sajnos a KSH sem méri ugye, ezeket, ezt a kérdést; hiába van a törvény szerint nemzetiségként, kisebbségként 13 ilyen nemzetiségi csoport. És egyébként, ha már a KSH Népeségtudományi Kutatóintézetét említette Máriusz, és annak vezető helyettesét: Kapitány Balázst, akkor azért idézzük tőle azt, hogy a bölcsődék terén is, és több más téren is megfogalmazta, hogy milyen ellentmondások vannak a kormányzati politikában. Például a bölcsődék terén, ha itt maradunk ennél a munkavállalás és gyermekvállalás összeegyeztetésének egyik sarokpontjánál, akkor miközben vannak erőfeszítések a férőhelyek növelésére nemcsak papíron – bár sokszor ilyet is látunk, hogy átminősítenek nagyobb férőhelyé egy bölcsődét –, de tényleg vannak, plusz a családi napközi terén is. De közben fizetössé tették a bölcsődei szolgáltatást magát is, és erre nem igazán láttunk

kézzelfogható érdemi indokot, hogy miért kell, és miért nem biztosítja ezt az állam ügy, ahogy korábban is megtette, ingyenesen.

Tehát azért látunk itt ellentmondásokat, és valóban látunk nagyon kiváló ötleteket a Máriusz vezette szakértői csoport részéről. Én bízom benne, hogy sikerül azért nyomás alatt tartani a kormányzatot, és ha a szakbizottság legalább itt azt mondja, hogy ez egy fontos kérdés, minden szakbizottság a maga kérdését tekinti fontosnak, ez persze valahol így is van rendjén, de az a minimum, hogy mi ezt fontosnak ítéljük meg annyira, hogy plenáris ülésre küldjük ezt a javaslatot. Ha már mi sem, ha már a szakbizottság sem mondja azt, hogy ezen a téren vannak feladatok, akkor mit várunk az Országgyűléstől, hogyan várjuk, hogy Magyarország legnagyobb problémája, ez a fajta népességfogyás, amiből aztán ez ki fog vetülni, az egész államháztartás fenntarthatatlansága fenyeget így – így nem lesz megoldás. Ezért én arra kérem önöket, hogyha minden pontjával nem is értenek egyet e határozati javaslattal, de adjuk meg a lehetőségét, hogy ha a plenáris ülés majd úgy dönt, az már a plenáris ülés döntése legyen, akkor napirendre tűzhesse, ehhez azonban az kell, hogy most tárgysorozatba vételre megszavazzuk, ezt a Jobbik támogatja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Harrach Péter jelentkezett, övé a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Nem akarom az időt húzni, megpróbálok rövid lenni. Ha már a demográfiai kérdés szóba került, úgy érzem, hogy ez az első számú nemzeti sorskérdés, és ennek befolyásolására a kormányzatnak vannak eszközei, de kizárólag kormányzati eszközökkel nem lehet eredményt elérni, a közgondolkodás alakítása, a média, a civil szervezetek, és a többi, az egyházak feladata ez. De mi most csak a politikai intézkedésekről beszélünk, és nem tudjuk befolyásolni, mondjuk a párkapcsolatok alakulását, azt, hogy a magányos életforma most már egyre nagyobb mértékűvé vált, ez szintén KSH adat, ez nem politikai kérdés, ez azon túl levő probléma; mégiscsak néhány eszközzel tudjuk ezt tenni, mármint a lehetőségek megteremtését.

Az egyik a családtámogatási rendszer, és most lényegében erről van szó. A másik az otthonteremtés támogatása, itt is tudunk jó és rossz példákat mondani. De az egyik legfontosabb valóban a munka és a gyermekvállalás, illetve a nevelés összeegyeztetése, és ennek része – és erre szeretnék én erőteljesen rámutatni –, amit például a franciák a legjobban csinálnak, hogy nemcsak hogy a családi adókedvezménynél biztosítanak anyagi háttérrel a gyermekneveléshez, hanem megteremtik a sokszínű napközbeni gyermekellátás feltételét. Nem csupán bölcsőde, nem csupán családi napközi, hanem munkahelyi bölcsőde, napközi, óvoda, és a többi, tehát nekünk, ami még hátra van, ezt a feladatot kell teljesíteni, mert mindaz, amit képviselő asszony is említett, azok kormányzati intézkedésekben – legalábbis egy részük, illetve az előbb említett programnak – megvalósult, de talán én leginkább ezt a napközbeni gyermekfelügyeletnek a kiteljesedését hiányolom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom a szót az előterjesztőnek.

Előterjesztői viszonzó

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Örülök is, hogy ilyen támogató kommentárokat kaptam, meg bizonyos értelemben nem is vagyok meglepődve, hiszen amikor ezt a javaslatot készítettem a kollegáimmal, akkor egyeztettem egy csomó civil szervezettel is, például a Nagycsaládosokkal a Három Királyfi, Három Királylánnyal. Számomra fontos volt, hogy nagyon sokféle civil szervezetnek a véleményét hallgassam meg, és ők is, ahogy most itt az ülésen is, mindenki

egyértelműen támogatta ezeket a mechanizmusokat, sőt természetesen azokat a kutatási eredményeket: a népesedési kerekasztaltól kezdve, amik ebben az elmúlt 5-10 évben voltak, azokat is feldolgoztuk a munkatársaimmal.

Azért terjesztettük be ezt a csomagot, mert valójában nincsenek meg, meglátásom szerint, a dolog komplexitását illetően azok a lépések, amik ahhoz szükségesek, hogy tényleg érdemi változás lehessen, ahogy ezt Révész Máriusz pontosan el is mondta. A kormány szűrőjén nem ment át minden javaslat, hanem elsődlegesen a készpénzes finanszírozások, a családtámogatások növekedése, ami számos elemében átment, illetve a gyed extra az elmúlt években, ami természetesen nagyon hasznos és elsődlegesen, ahogy mondtam, a nőket támogatja. De az a fő probléma, hogy nem lehet csak a nőket támogatni, mert a férfiak is szülők, tehát csak akkor változik meg minden, ha a férfiakat is megtámogatjuk azokban az erőfeszítéseikben, hogy sokkal inkább szülők lehessenek, szülőként viselkedhessenek. Ehhez a közgondolkodás változására is szükség van, mert a férfiaknak sokszor problémát jelent az, hogy ők nagyobb mértékben vegyenek részt, nemcsak azért, mert sokat dolgoznak a munkahelyükön, azért sem vesznek részt, mert ciki apának lenni, és azt gondolom, hogy ezen jelentős módon változtatni kell.

Még egyszer visszautalok arra, hogy a kormányzat részéről sok mindent hallottunk, hogy mi mindenre van lehetőség. A lehetőség nem ösztönző. Az ösztönző az, amikor valami előnyben részesülünk akkor, ha egy viselkedési változást előállítunk. Például a gyed extra egy ösztönző volt, mert többlettámogatást juttatott, és ezért el is kezdték az elmúlt két évben – ahogy ezt én is megkérdeztem már az államtitkár asszonytól –, egy nagyon jelentős változást beindított a kormány és tényleg működött is. Révész Máriusz számos ösztönzőről beszélt, meg arról is, hogy ezeknek milyen módon, adott esetben viszonylag hamar, már látható az eredménye ugye, hogy a szülők hogy gazdálkodtak a szabadsággal, és ezért hogy változtak meg a gyerek születési sorrendjében az eltelt évek száma. Tehát igenis az ösztönzők azok, amik valódi kormányzati szándékot tudnak állítani; a lehetőség nem tud előállítani változást, tehát a lehetőség az egy 2 százalékos értékű progresszív változás, hogy szülőnek nevezzük a korábban nőt, ez nagyszerű, de ez nem változtat érdemben a tényeken, csak akkor, ha valamiféle ösztönző rendszert illesztünk.

Az én javaslataim. Három javaslatból kettő vonatkozásában nincsenek ma ösztönzők a kormányzat részéről a szülői szerepek kiegyensúlyozása tekintetében. Én azt gondolom, hogy ez döntő fontosságú szerintem, és ahogy ma itt hallottam a bizottságban, ez a bizottság ezzel alapvetően egyetért. Javaslom, hogy bátorítsuk a kormányt, hogy vegye napirendjére ezt a kérdést, a parlament színe előtt beszéljünk erről nagyobb hangsúllyal, bátorítsuk a miniszterelnököt, egy kicsikét, hogy a szülői szerepek kiegyensúlyozására nagyobb erőfeszítést akarjon tenni, és ne csak a nőket akarja az anyai szerep megerősítésében támogatni.

És a munkáltatók sincsenek igazából ösztönözve. Nincsenek Magyarországon tömegesen, még részlegesen sem elterjedve az atipikus változatos munkaformák, amit elsődlegesen a kicsi gyerekkorban szoktak igénybe venni a nők és a férfiak, a szülők; tehát azt gondolom, hogy a három javaslatomból kettő ügyében nincsen semmi komoly érdemi ösztönző, csak kizárólag a napközbeni ellátás vonatkozásában. És az is kiderült Révész Máriusz részéről, hogy ezek még mindig csak nagyon picike ambíciók ahhoz képest, hogy milyen elképesztő igények vannak. Tehát én azt gondolom összességében, hogy köszönöm a pozitív hozzáállást, és akkor ebben a reményben várom, hogy a bizottság megtámogassa ezt a javaslatot, vigyük a plenáris ülés elé és ott folytassuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Ki az, aki a H/6509-es számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? (Szavazás.) 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? (Szavazás.) 4 nem. Ki tartózkodott? (Szavazás.) 5. Megállapítom, hogy a bizottság nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

Köszönjük szépen Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak a jelenléte, és főosztályvezető asszonynak is köszönjük a munkáját.

c) Az időskori létbiztonság megteremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6507. szám) (Tóbiás József, Korózs Lajos, Dr. Harangozó Tamás, Lukács Zoltán, Dr. Tóth Bertalan, Tóth Csaba, Bangóné Borbély Ildikó, Dr. Bárándy Gergely, Burány Sándor, Demeter Márta, Gúr Nándor, Harangozó Gábor István, Heringes Anita, Dr. Hiller István, Horváth Imre, Dr. Józsa István, Kiss László, Szabó Sándor, Kunhalmi Ágnes, Dr. Legény Zsolt, Mesterházy Attila, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Szakács László, Teleki László, Tukacs István és Dr. Varga László (MSZP) képviselők önálló indítványa)

Harmadik napirendi pontunk az időskori létbiztonság megteremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Itt is döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

Megnyitom a napirendi pont tárgyalását és elsőként az előterjesztő képviselőjében Korózs Lajos képviselőtársunknak adom meg a szót.

Korózs Lajos előterjesztői hozzászólása

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Igyekszem nagyon rövid lenni. Az indítvány arról szól, hogy az öregségi nyugdíjminimum mértéke január 1-jével 50 000 forintra emelkedjen.

Két mondatot szeretnék csak indokolásként hozzáfűzni. Az egyik az, hogy közel 7 éve ez a mindenkori öregségi nyugdíjminimum nem emelkedett, 28 500 forint változatlanul. Ez az indítvány tartalmában nem ugyanaz, mint a tavaszi ülészak utolsó heteiben tett indítványunk, hiszen javaslatunk nem terjedne ki a minimálnyugdíj alapján megállapított egyéb társadalmi transzferekre, kizárólag az öregségi nyugdíjra koncentrálna. A számok szerint körülbelül 73 ezer olyan ember van, akinek az öregségi nyugdíjminimuma nem éri el az 50 000 forintot, és ez az indítvány gyakorlatilag arról szólna, hogy rájuk legyen kiterjesztve 2016. január 1-jével azzal, hogy természetesen ugyanúgy emelkedjenek ezek az összegek a jövőben, mint ahogy általában évről évre a nyugdíjak mértéke emelkedik. Köszönöm szépen, ennyit kívántam.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársunknak.

Köszöntöm Hulák Zsuzsanna főosztályvezető asszonyt, az EMMI részéről, és megadnám neki a szót.

Hulák Zsuzsanna főosztályvezető (EMMI) hozzászólása

HULÁK ZSUZSANNA főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Egy olyan javaslatot kell megvizsgálnunk, amely egy jövedelemarányos keresetpótló ellátást nyújtó, alapvetően biztosítási elvre épülő rendszerben kerül szabályozásra, és az, hogy ez a rendszer alapvetően biztosítási elvre épül, nem nélkülözi a szolidaritást, éppen a nyugdíjminimumokra vonatkozó szabályok azok, amelyek ezt a szolidaritást felölelik.

A hatályos szabályozás szerint nyugdíjminimum csak az öregségi teljes nyugdíjban részesülőeknek jár, vagyis azt jelenti, hogy legalább 20 év szolgálati időt szerzett az illető, tehát legalább 20 évig hozzájárult a társadalombiztosítási rendszer fenntartásához. A szolidaritás ott lép be. Miután ez egy jövedelemarányos keresetpótló ellátás, két olyan elemet kell vizsgálnunk a nyugdíj összegének a kiszámításakor, amelyek a biztosítási életpályával arányos nyugdíjat kell hogy jelentsék.

Az egyik ilyen elem, hogy mennyi volt az irányadó időszakban elért átlagkeresete a biztosítottnak; a másik elem pedig, hogy hány évig fizetett. Ha ennek a biztosítottnak az irányadó időszakban elért keresete eléri legalább a nyugdíjminimum összegét, akkor lép be a minimum garancia. Ha ennél kevesebb volt a keresete, akkor olyan összeget fog kapni, amilyen összegű az ő keresete volt, tehát száz százalékban fogja megkapni a keresetét. Csak érzékeltetném, hogy ez mennyit jelent. 20 év után 53 százalékos mértéke járna a keresetnek.

Valóban vannak nagyon nagy számban ennél alacsonyabb összegű ellátások, de ezek általában nem az öregségi teljes nyugdíjak körében keresendők, hanem a résznyugdíjak vagy a nyugdíj részek közül kerülnek ki. Résznyugdíjat az kap, aki legalább 15 évig, de 20 évnél kevesebb ideig fizetett társadalombiztosítási nyugdíjrendszerünkbe járulékot. Nagyon sokan vannak közöttük, akik valamikor elhagyták az országot, külföldre mentek, de Magyarországon legalább 15 év szolgálati időt össze tudtak gyűjteni, vagy befizettek annyi járulékot, hogy kiegészítsék 15 évre a jogszerző idejüket, és ilyen esetben annyi a nyugdíj összege, amennyi a korábbi kereseteik alapján kikalkulálható; és a szolgálati idő szerinti mérték szerinti átlagkeresetnek a tényleges összege jár, nincs minimum garancia hozzá.

Az esetek zömében azért igénylik itt a résznyugdíjat ezek, akik már külföldre távoztak valamikor az országból, mert az életük egy részét Magyarországon töltik, mondjuk, félét itt töltönek, félét a választott hazájukban, és a nyugdíjas státusz önmagában egészségügyi szolgáltatást alapoz meg.

A másik kategória, akiről beszélni kell – egyre többen vannak –, akik nyugdíjrészt kapnak Magyarországról. Ők nem a teljes biztosítási idejük alatt dolgoztak és fizettek járulékot Magyarországon, hanem például az Unió tagállamaiban, vagy szociális biztonsági egyezményben részes más államban is szereztek jogszerző időt, és Magyarországról a nyugdíjukat pontosan a jogszerző idő arányában kapják, tehát ebből is keletkezhetnek nagyon picike nyugdíjak. Tudok olyanról, aki ilyen 30-40 eurónyi nyugdíjat kap Magyarországról. Ausztriában él a hölgy, fodrász volt itt is, fodrász ott is, és a jogszerző idejével arányosan ennyi jár. Bizony, itt valóban vannak alacsony összegek. Ez tehát az egyik része annak, hogy a nyugdíjminimum hogyan kerül szabályozásra a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben.

Egyébként, ha 2008-tól folyamatosan emelkedett volna a nyugdíjminimum összege, és még a jövő év januári emelési mértéket is hozzászámítjuk, akkor 37 865 forintnál tartanánk jövőre januárban a nyugdíjminimumot tekintve. 30 000 forint alatt 300 megállapítás történt tavaly, ezen belül 28 500 forint összegben mintegy 100 fő kapott nyugdíjat, újonnan megállapított nyugdíjat; vagyis az összes megállapításnak a 0,6 tized százalékát sem érte el a 30 000 forintnyi megállapítások aránya a tavalyi évben, tehát nem számottevő, nem jellemző. Csak érzékeltetni szeretném a különbséget, hogy ha valaki a teljes életpályája alatt a minimálbér után fizetett nyugdíjjárulékot, 50-60 000 forint közötti nyugdíjra számíthat attól függően, hogy milyen hosszú volt a szolgálati ideje.

A nyugdíjminimum a nyugdíjtörvényben került szabályozásra, ámde nemcsak a nyugdíjtörvényt érinti. És itt a megállapítási adatok mutatják, viszonylag kevés

olyan ember van, aki számára a nyugdíjminimum körüli értékben kell nyugdíjat megállapítani. És hangsúlyozni szeretném, hogy ez nem mind legalább 20 év szolgálati időt elért biztosítottat jelent, hanem a nyugdíjminimum összegének óriási hatása van a szociális ellátórendszerekre is, hiszen számos olyan ellátás van, aminél jogosultsági feltétel az egy főre eső jövedelemnél, hogy a nyugdíjminimum összegét, annak valahányadát vagy valahányszorosát eléri-e az illető önmaga jövedelme, vagy a családban az egy főre eső jövedelmek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hozzászólást. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor képviselőtársamé a szó.

Hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ha Korózs képviselőtársam írásban is oda írta volna, hogy ez az előterjesztés nem vonatkozik a szociális transzferek kihatására, akkor azt gondolom, hogy elgondolkodnánk ennek a lehetőségén, hiszen, ahogy a kormányszakértő is mondta, annyira minimális. Az én puskám szerint az 50 000 forint alatti megállapítások száma 2890 fő, tehát 2890 főnek az 50 000 forint feletti emeléséről beszélünk, és ezen belül a 30 000 forint alatti részen pedig 300 fő, illetve ezen belül 28 500-nál 100 fő. Tehát megértem az aggodást, de annyira minimális ez a létszám, hogy valami gond van a több tízezres 50 000 forint alatti minimálnyugdíj, vagy amellet a mögöttes szándék miatt, amellyel esetleg valóban szociális transzfereknek az emelése, ami viszont veszélyes a 2016 évi költségvetési egyensúlyra nézve. Azt gondolom, hogy ennek a helyzetnek a tisztázása miatt jómagam nem tudom támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Főosztályvezető asszony kért még szót. Tessék parancsolni!

HULÁK ZSUZSANNA főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Bocsássanak meg, két típusú adatról volt szó. Korózs képviselő úr az állományi adatot mondta, tehát hányan kapnak ennyi nyugdíjat, ilyen picike összeget. Képviselő úr pedig a megállapítási adatokat említette, hány fő részére állapítottak meg egy évben. Mind a két adat helyes, csak időbelileg elválík egymástól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs több hozzászólás, akkor visszaadom a szót előterjesztő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Szavazzunk!

ELNÖK: Akkor szavazás következik. Ki az, aki a T/6507-es számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

Köszönjük szépen főosztályvezető asszonynak, hogy elfáradt.

d) A migránsok ellátásának finanszírozásáról és a migránsügyben szolgálatot teljesítők munkájának ellentételezéséről szóló határozati javaslat (H/6786. szám) (Rig Lajos és Dr. Lukács László György (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

Negyedik napirendi pontunk a migránsok ellátásának finanszírozásáról és a migránsügyben szolgálatot teljesítők munkájának ellentételezéséről szóló határozati javaslat. Itt szintén az a kérdés, hogy döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

Megnyitom a napirendi pont tárgyalását és a megadom a szót az előterjesztőnek, aki nincs jelen.

Köszöntöm Csehi Gábor védelmi referenst az EMMI részéről, és akkor szeretnénk megkérdezni, hogy mi az önök álláspontja erről a javaslatról.

Csehi Gábor védelmi referens (EMMI) hozzászólása

CSEHI GÁBOR védelmi referens (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. A javaslat második, illetve harmadik pontjával kapcsolatosan ismertetnénk az álláspontunkat.

A második javaslati pont az egészségügyi várólistákra vonatkozott. Ezzel kapcsolatosan szükséges elmondani azt, hogy a betegek orvosszakmai szempontok alapján kerülnek rá erre a várólistára. Orvosszakmai szempontból sürgős, illetve halaszthatatlan műtétek esetén most is azonnal elvégzik a kórházakban, intézményekben ezeket a beavatkozásokat, tehát itt nem igazán látunk előrelépési lehetőséget. Az orvosi szempontból szükséges, de nem azonnali beavatkozást igénylő műtétek, beavatkozások esetében, a beteg állapotának megfelelően a tervezett időpontban végrehajtott beavatkozások végzésének a tervezése megfelel a szakmai előírásoknak, elvárásoknak. Ennek megváltoztatása azonban nem csak egyéb társadalmi csoportok ellenállásába ütközhet, hanem orvosszakmai szempontok alapján sem indokolt.

Nagyon fontosnak tartom azt elmondani, hogy a kormány az elmúlt időszakban – 2014 év végén, '15 évben – összesen 6 milliárd forintot fordított a várólisták csökkentésére, ami azt eredményezte, hogy a korábbi 70 ezres várakozói szám a felére csökkent, mintegy 37 ezer főre; azaz azt látjuk, hogy az intézkedéseknek hála folyamatosan csökken a várólisták száma, illetve hossza.

A harmadik javaslattal kapcsolatosan, ami ugye, a védőfelszerelések biztosítására vonatkozik, szeretném elmondani, hogy a biológiai tényezők hatásának kitett munkavállalók egészségének védelméről szóló 61/1999-es EüM rendelet értelmében a munkáltatónak kötelessége biztosítani a munkavállalók számára a biológiai kockázatnak megfelelő védőfelszerelést, ez valamennyi munkavállalóra: a rendvédelmi, honvédelmi szervezetek dolgozóira is vonatkozik.

A rendvédelmi szervek dolgozói kapcsán pedig szeretném felhívni az 1/2014-es BM rendeletre, ami alapján a Rendvédelmi Közegészségügyi Járványügyi szolgálat folyamatosan elemzi a biológiai kockázatot, és ennek megfelelően intézkedik a veszélyhelyzeti tényezők megszüntetéséről, kiküszöböléséről, esetleges védőeszközzel történő felszerelésről, illetve védőoltásról. Ugyanez vonatkozik a Magyar Honvédség állományára, ahol az MH Közegészségügyi Járványügyi Szolgálatnak a feladata ugyanez, a 21/2003-as HM-ESzCsM rendelet alapján. Tehát a munkáltató a munkavállaló számára kötelezett biztosítani a szükséges védőfelszereléseket, a rendeletben előírt kötelezettségüket nem szükséges OGY határozat formájában megismételni.

És még egy nagyon fontos dologra szeretném felhívni a figyelmet. Mégpedig arra, hogy az ÁNTSZ, illetve a népegészségügyi hatóságok nem tapasztaltak olyat a vizsgálataik, ellenőrzéseik során, hogy a migráns ellátást végző személyek nem kaptak

volna megfelelő védőfelszerelést, vagy nem lettek volna megfelelően felkészítve, illetve, hogy ez a járványügyi kockázatukat növelte volna.

A fentiek alapján tárcánk a második, illetve a harmadik pontban foglaltakat nem támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a bizottságot, van-e hozzászólás. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselőtársam és Bene Ildikó képviselő asszony.

Hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. A Jobbik azért tartja fontosnak ezt a javaslatot, mely fontossági sorrendben három javaslatot fogalmaz meg, mert úgy érezzük, hogy igenis a jelenlegi szabályozások nem kielégítőek. Különösen az első pontra gondolok. Hiszen az, hogy jelenleg 4300 forintot fordít egy migránsnak a napi ellátására Magyarország, amely ugye, egy jobbikos írásbeli kérdésre adott miniszteri válaszból derül ki, az szerintünk teljesen elfogadhatatlan. Különösen annak fényében, hogy a kórházakban például a napi normatív támogatás összege mindössze 550 forint, és ha ezt tekintjük, vagy akár a minimálnyugdíjat: a 28 500 forintot, akkor azt kell hogy mondjuk, hogy igen, ne kapjon többet egy Magyarországra érkező migráns, mint akár egy minimálnyugdíjban részesülő, akár évtizedeket ledolgozó magyar ember.

Ezért azt mondjuk, hogy a minimálnyugdíj jelenleg 28 500 forintos összegének stílszerűen, értelemszerűen a harmincad részét kapja naponta, tehát havi szinten lényegében, ha beszélhetnénk, szerencsére többnyire nem beszélhetünk arról, hogy valaki akár egy hónapig is itt tartózkodik, de azért van erre példa. Én magam is dolgoztam önkéntesként a bicskei letelepítő állomáson, én inkább így fogalmaznám ezt a befogadóállomást, hiszen még magyar nyelvet is oktatnak vagy oktatnának annak, aki ez iránt érdeklődne, de a szándék úgy érzem, hogy inkább ez. És volt tapasztalatom azt látni, hogy igen, vannak azért, akik hónapok óta itt tartózkodnak és ez alapján nem elfogadható az, hogy egy magyar nyugdíjasra kevesebbet fordít a magyar állam akár annak ellenére is, hogy nemcsak, hogy magyar állampolgár, hanem tisztességgel ledolgozott; ha minimálnyugdíjban részesül, akkor több mint 10 évet legalábbis ugye, a jogszabály szerint, ez így elfogadhatatlan, ezért ezt szerintünk igenis csökkenteni kellene. Most ezen túlmenően azon lehetne vitatkozni, hogy megkapják-e a szükséges ellátást a határon szolgálatot teljesítő állomány tagjai, de szerintünk például az egészségügyi várólisták alól való mentesítése az állománynak, az igenis indokolt volna.

Tehát én ezért azt kérem, hogy a képviselőtársaim határozati javaslatát tárgysorozatba venni szíveskedjenek. Aztán, ha valamelyik részével nem értenek egyet, akkor módosító javaslattal ezt lehet korrigálni; de egyáltalán, hogy erről a problémáról beszéljünk, hogy miért kap ma naponta 4300 forintot egy migráns a magyar államtól – akár részben készpénzben is ugye, költőpénzként, részben egyéb ellátások formájában –, ez szerintem tarthatatlan, ezzel igenis foglalkoznunk kell, ezért kérem, hogy szavazzák meg, legalább a tárgysorozatba vételét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Bene Ildikó alelnök asszony!

DR. BENE ILDIKÓ alelnök (Fidesz): Én nagyon rövid leszek, és igazában véve csak az egészségügyi részéhez szeretnék hozzászólni. Abban a 4300 forintban benne van az egészségügyi ellátásuk is, pontosabban azok a megelőző védő ellátások, amire szükség van, illetve természetes, hogy a sürgősségi ellátás, ami mindenkinek, aki erre rászorul, azért azt gondolom, hogy akár úgymond az egészségügyi ellátást, akár pedig

a rendszert és a gondolkodást nézzük, az azért egy akut ellátást igénylőnek mindenkor minden esetben jár.

A második ponttal kapcsolatban pedig azért lennék nagyon óvatos a várólista alól való felmentéssel kapcsolatban, mert nagyon igyekeztünk, és 2012 óta nagyon komolyan dolgoztunk azon, hogy transzparens, normális várólistáink legyenek. Nem szerencsés, tisztelettel és becsülettel ellátott munkáról van szó, és minden elismerésünk azoké az embereké, akik ott nagyon nehéz körülmények között dolgoznak, legyen az: katona, orvos, egészségügyi dolgozó, mindenki. Csak akkor én azt mondanám, hogy miért nem járna a várólistáról való felmentés a mentősnek, aki ilyen körülmények között dolgozik, és végzi a napi feladatát, mondjuk vidéken nehéz körülmények között, vagy miért nem jár az egészségügyi dolgozónak, aki az életét ott dolgozza, azért, mert úgy gondolom, hogy ezt a várólistát mindenképpen az ellátottság szükségességének megfelelően kell vezetni, tehát a betegségnek megfelelően, az állapotnak megfelelően. És teljesen természetes, ha sürgősségi ellátásra van szükség, akkor – ahogy az előterjesztő is elmondta nekünk – a sürgősségi ellátás felülír mindenféle várólistát, mert őket viszont akkor azonnal el kell látni, és annak nincs alternatívája.

Tehát én azt mondom, hogy azért nem tartom szerencsésnek, nem szabad egy csoportot kiemelni abból, hiszen ezen kívül van még néhány millió ember, aki abban bíz, hogy ezzel a rendszerrel a betegségének megfelelően megfelelő módon kerül ellátásra. Mindezek mellett még egyszer hangsúlyozom, elismerés azoknak az embereknek, akik ezt a munkát végzik.

És a harmadik ponttal kapcsolatban pedig, aki az egészségügyben dolgozik vagy ilyen típusú ellátásban, az tudja, hogy nagyon szigorú szabályok vannak a védőeszközzel kapcsolatban, és ezt nagyon komolyan és nagyon szigorúan ellenőrzi akár az ÁNTSZ, akár pedig a munkavédelem ezzel kapcsolatos területe, tehát itt nagyon szigorú szabályok vannak. Én inkább azt mondanám, hogy ezeknek a szabályoknak a betartására kell hogy az elsődleges hangsúlyt fektessük, és azt kell ellenőrizni, hogy valóban mindenki, akinek szükséges, erről tudomása legyen, megfelelően legyen felkészítve és megfelelő módon használja, ez azt gondolom, hogy a megfelelő hatósági szervezetnek a feladata. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony, és köszönöm képviselő asszonynak is a szakmai érveket. Ami a várólistákat illeti már-már meg is győzött, úgyhogy, ha ezt módosító javaslat formájában is benyújtja, akkor jó eséllyel támogatni fogom, ehhez viszont az szükséges, hogy képviselő asszony is most támogassa ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét, hiszen akkor fog tudni módosító javaslatot benyújtani hozzá. *(Dr. Bene Ildikó alelnök mosolyog.)* Félek azonban, hogy ez a kedves mosolya azt jelenti, hogy azért erre már nem hajlandó, pedig azt gondolom, ha tényleg konstruktív szakmai vitát szeretne, akkor adjuk meg a lehetőséget, hogy ezt a javaslatot módosító javaslatokkal akár jobbá tegyük, hiszen például, amit elmondott valóban a várólistákkal kapcsolatban, az akár méltányolható is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm a vita új stílusát, ami itt kialakult az ülés végére.

Szavazás következik. Ki az, aki a H/6786-os határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 1. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem.

Tartózkodás? *(Szavazás.)* 2. Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta a javaslat tárgysorozatba vételét.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést berekesztem, bezárom. Jó ebédet és kellemes munkát kívánok mindenkinek a parlament ülésén!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 40 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné